

villa

ARW Associates | ELASTICO Farm | Gardini Gibertini Architetti
GEZA Architettura | Giordano Hadamik Architects
Ifdesign | LCA architetti | MoDus Architects
Pedevilla Architects | Peter Pichler Architects
Renzo Piano Building Workshop (RPBW)
Studio Fuksas | Studio Ponsi | Urban Future Organization

Coming Up,

NEXT ISSUE

Italian Villas Monograph

Discovering the Origins:

Unveiling the Hidden Gems and Captivating Stories Behind the
Italian Architect's Most Enchanting Villa Designs!

Triennale
Milano

OCTOBER 19, 2023

کمتر ویلا

بیشتر طبیعت

©Villa Magazine

سخن سردبیر
امیرعباس ابوتالبی

پدیدارشناسی ویلا

پدیدارشناسی ویلا

پدیدارشناسی ویلا

پدیدارشناسی ویلا

پدیدارشناسی ویلا

مقاله انتقادی

ویلا مزمعه

ویلا پروتوتایپ

ویلا مقاله

پدیدارشناسی ویلا

مجله‌ی ویلا شماره‌ی ۱۴
ویژه‌نامه‌ی ویلا_مزمعه (سانانه‌ی اختصاصی معماری ویژه‌ی کرسی ترویجی نقد و نظریه‌پردازی)

سالنامه‌ی ۱۴.۲
ریگ این شماره: **خاکی**

طرح روی جلد: ویلا دفنه قنات از نمای بالا: اثری از استودیو کالبد

طرح پشت جلد: پوستر معرفی معماران حاضر در شماره‌ی پانزدهم مجله‌ی ویلا، ویژه‌نامه‌ی ویلاهای معاصر در کشور ایتالیا
شایان ذکر است که ویژه‌نامه‌ی ویلاهای معاصر در کشور ایتالیا در تاریخ ۱۷ اکتبر ۲۰۲۳ با حمایت موزه‌ی تریناله در شهر میلان
کشور ایتالیا رونمایی می‌گردد

Copyright Notice
مالکیت اثر

Terms & Conditions
شرایط ثبت

Submit your Project
ثبت پروژه

Privacy Notice
مالکیت شخصی

صاحب امتیاز، مدیر مسئول و سردبیر: امیرعباس ابوتالبی
عضو مؤسس: سامان مسگریان

مشاوران راهبردی پروتوتایپ ویلا_مزمعه: بابک داریوش، سید حسین سادات، رعنا سقازاده، هانیه نیازی
شورای علمی این شماره: رضا اساسی، فاطمه تاجیک، سیامک شاهنشین، بابک مطلب‌نژاد

ویراستار این شماره: سعیده مهدویان

هیئت تحریریه این شماره: کیانا امیرمظاہری، فرنوش بندی، مریم حیدری‌مهر

گرافیک: مجله‌ی ویلا ■ مشاور هنری: آرش وکیل‌زاده

طراحی وب سایت: استودیو دکمه ■ توسعه و پشتیبانی سایت: مجید سعادت امجد

دفاتر معماری حاضر در این شماره: آتلیه‌ی تمرین معماری امیرعباس ابوتالبی (AA Design)، کارگاه معماری رزو پیانو (RPBW)، استودیو معماری کالبد (Kalbod Design)

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: نوید نوادنیش

نشان: تهران، یوسف‌آباد، میدان سلماس، خیابان شهریار، کوچه‌ی ۱/۱، پلاک ۱۴، ساختمان ویلا، طبقه‌ی اول

کد پستی: ۱۴۳۷۶۹۱۶ ■ تلفن: ۰۲۱-۸۸۴۷۶۷۶

پست الکترونیک: info@villamagazine.ir ■ وب سایت: www.villamagazine.ir

پروانه‌ی انتشار نشریه و فعالیت رسانه‌ی به شماره‌ی ثبت ۷۴۴۶ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی

توضیح: اسامی به ترتیب حروف الفبا آمده است. ■ ترتیب انتشار مصاحبه‌ها براساس تاریخ گفت‌وگو است

حق انتشار تمامی عکس‌ها، دیگر امداد و مطالب تولید شده متعلق به مجله‌ی ویلا است. ■ تمامی اطلاعات

از طریق ارتباط تحریریه با صاحبان آثار، انتشار یافته است. ■ آرای نویسنده‌گان لزوماً آرای مجله نیست.

■ نقل مطالب با ذکر مأخذ آزاد است. ■ تمامی حقوق برای مجله‌ی ویلا محفوظ است.

■ ویلا نشریه‌ای مستقل است و به هیچ ارگان، نهاد، حزب و فرقه‌ای تعلق ندارد.

میراث مطالعه

سخن سردبیر

امیرعباس ابوطالبی

ویلا، به عنوان گفتمان چند رشته‌ای

تمنای انسان شهرنشین به زندگی ویلایی در حومه‌ی شهرها، طبیعت بکر و حتی زمین‌های کشاورزی، تناقضی چندگانه پیرامون پدیده‌ی ویلاسازی در ایران را به وجود آورده است؛ این تناقض از یکسو به تخریب محیط زیست و وضعیت بحرانی منابع در کشور اشاره می‌کند و ارسوی دیگر اهمیت توجه به نیازهای سلامت انسان فرای از زندگی شهری را هشدار می‌دهد. معضلات رو به رشد شهرنشینی، مفهوم انتزاعی ویلا را دگرگون کرده است و آن را از یک کالای لوکس جهت به رخ کشیدن منزلت اجتماعی فشر خاص از جامعه به یک نیاز/کالای ضروری جهت تأمین سلامت روانی و جسمانی انسان شهرنشین تبدیل کرده است. این نیاز دیگر محدود به طبقه‌ی مرphe

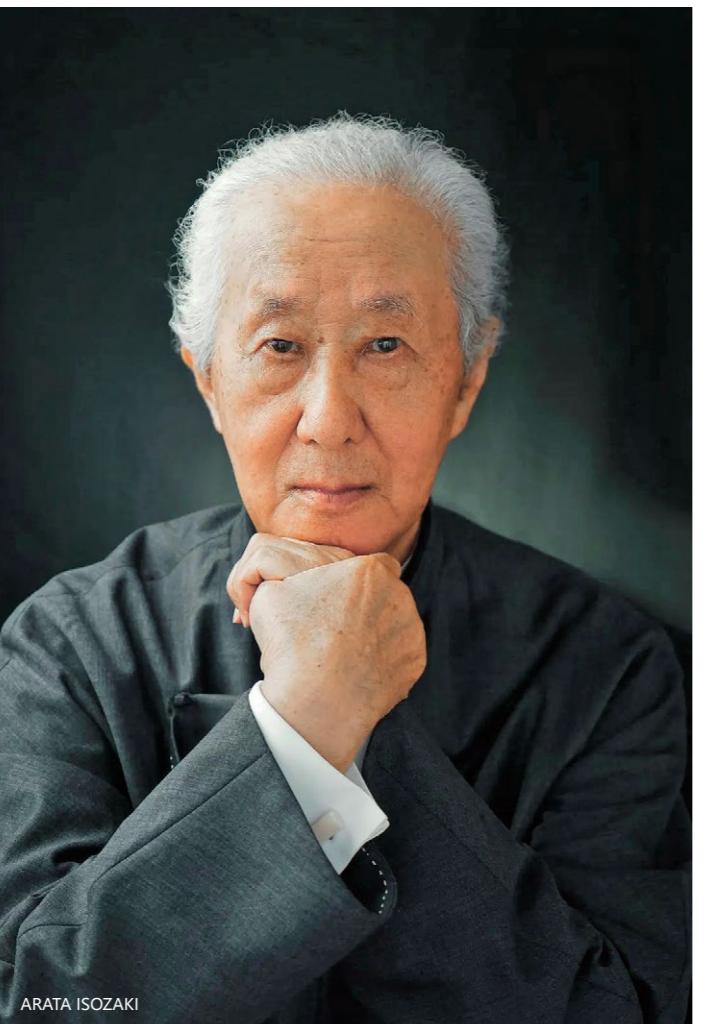
جامعه نیست و حتی طبقه‌ی منوسط و یا رو به پایین جامعه را نیز دربر می‌گیرد. ویلاسازی پس از دوره‌ی پهلوی به دلیل نگاه ایدئولوژیک عدالت محور انقلاب اسلامی به ساده‌گرایی و پرهیز از تجمل‌گرایی در طرح‌های توسعه‌ی شهری و روستایی از دستور کار خارج شد، با این حال این پدیده در فرهنگ ویلایی معاصر به دلیل نیاز حیاتی رده‌بالای حکومتی و با همکاری دلان/مشاوران املاک صنعت ویلاسازی در ایران باز کرده است.

با این مقدمه، گفتمان‌هایی میان رشته‌ای پیرامون مسائل سلامتی و زیست‌محیطی ارسوی محله‌ی ویلا با معماران، معماران منظر، برنامه‌ریزان شهری، جامعه‌شناسان، روانشناسان، مردم‌شناسان، فیلسوفان و کارشناسان حوزه‌ی رسانه و ارتباطات شکل گرفت که متن تعدادی از این گفت‌وگوها در این شماره آمده است. همچنین پژوهش‌هایی در زمینه‌های آماری، ضوابط و قوانین صورت پذیرفت. این فرایند در قالب "کرسی ترویجی نقد و نظریه‌پردازی" به عنوان "ویلا_مزمعه" با نگاهی به مفهوم ویلا، تخریب سرزمین و روش‌های منع هدرفت

منابع ارائه شد و در یک پنل علمی مورد نقد و ارزیابی علمی قرار گرفت.

در این شماره، علاوه بر گزارش برگزاری این کرسی، سه پروتوتایپ در قالب سه پروژه‌ی معماری آینده‌نگر و آزمایشی معرفی می‌شوند که رویکردهای نوآرانه‌ای را با اهداف مرتبط با موضوع ارائه می‌دهند؛ این سه نمونه عبارتند از: پروژه‌ی ویلا_مزمعه دماآند از آتبایی تمرین معماری AA (امیرعباس ابوطالبی)، پروژه‌ی ویلا دیوون از کارگاه معماری WBPR (رنزو بیانو) و پروژه‌ی ویلا دفنی قنات از استودیو معماری کالبد (محمد رحیمی‌زاده) که کاوش‌هایی در پتانسیل‌های نادیده معماری در بستر خود را نشان می‌دهند؛ در اینها، اخبار ویلا در سالی که گذشت و مقاله‌های جذابی در مورد چیستی ویلا_مزمعه معماري، نقش زنان در معماری ایران، ویلا در ایتالیا و نمایشگاه هنر و معماری فضای مابین ایران و ژاپن را خواهید خواند.

در پایان، از همه‌ی عوامل برگزاری "کرسی ترویجی نقد و نظریه‌پردازی" به عنوان "ویلا_مزمعه" تشکر می‌کنم، بهیزه مراتب سپاس و قدردانی خود را از دکتر «بابک داریوش» بابت مدیریت جلسه و دکتر «سید حسین (بهزاد) سادات» و پروفیسور «رعنا سفرازاده» بابت مشاوره‌های راهبردی در طراحی و اجرای پروتوتایپ ویلا_مزمعه دماآند تقدیم می‌دارم.

3rd MA EXHIBITION

TABRIZ 2023

SEPTEMBER - OCTOBER

MA
Art and Space Between Iran / Japan
هنر و فضای مابین ایران/ژاپن

www.villamagazine.ir
villamagazine

توسعه‌ی آکادمیک ویلا

جلسه‌ی کرسی

کرسی نقد و نظریه‌پردازی ویلا_مزرعه

برگزاری جلسه

ا برگزارکننده: مجله‌ی ویلا |

+ مکان: دانشکده‌ی هنر و معماری، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

+ زمان: سه‌شنبه ۱۵ آذرماه ۱۴۰۱

+ ساعت: ۱۲:۰۰

+ حامیان رسمی: شورای عالی انقلاب فرهنگی، کمیسیون ملی یونسکو در ایران، مؤسسه‌ی پژوهشی معماری شیخ بهایی

موسسه‌ی پژوهشی شیخ بهایی

سالنامه ویلا

آسیب‌شناسی ویلا

تاب‌آوری انسان شهرنشین

معضلات شهر

نقد و نظریه‌پردازی ویلا_مزرعه از منتقدان، آقایان دکتر «روح‌الله رحیمی» و دکتر «نصرت‌الله گودرزی» دعوت به عمل آورد تا به نقد مطالب ارائه شده بپردازند، سپس دیگر حاضران جلسه ارجمله آقای دکتر «علی قربانی» نکاتی را به آن اضافه نمودند؛ در انتها نیز یک جلسه‌ی پرسش و پاسخ بین اعضای پنل و دانشجویان برگزار شد.

کرسی ترویجی نقد و نظریه‌پردازی با عنوان «ویلا_مزرعه» در تاریخ ۱۵ آذرماه سال ۱۴۰۱ در محل سالن همایش دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه مازندران برگزار شد. در این کرسی، ضمن بازنمودن و پذیحه‌ی ویلا در فرهنگ و سبک زندگی معاصر ایران، ایده‌ی «ویلا_مزرعه» به عنوان یک روش منع هدر رفت منابع برای پاسخ‌دهی به این نیاز، ارائه و مورد نقد اعضای پنل قرار گرفت.

جمع‌بندی:

فرایند سیاستگذاری و آسیب‌شناسی در حوزه‌ی ویلاسازی در کشور پیچیده است و قوانین موجود، علمی و بازدارنده نیستند. ایده‌های معمارانه و خلاقانه می‌توانند در مسیر احیای دو مقوله‌ی فرهنگی و معیشتی مؤثر باشند و الگوی بهتری را از شیوه‌های آمیزش گردشگری و کشاورزی ارائه نمایند؛ ایده‌هایی که بتوانند به طور همزمان به جذب سرمایه و حفظ محیط زیست توجه داشته باشد. حمایت‌های دولتی از پروژه‌های پایلوت با پشتونهای علمی و تحقیقاتی، مشارکت مردمی و سپردن بخشی از مسئولیت به خود مردم، اصلاحات قوانین و ایجاد مشوق‌ها برای ایده‌های پایدار در این حوزه بسیار مؤثر خواهند بود.

آقای «امیرعباس ابوطالبی»، معمار و پژوهشگر مؤسسه‌ی پژوهشی شیخ بهایی و ارائه‌کننده این کرسی بیان کرد: «تفاوتات قانونی و مشکلات حل نشدنی فراوانی در صنعت ویلاسازی در کشور وجود دارد، نه تنها برخی از دستگاه‌ها به‌موقع توسعه بدل شده‌اند، بلکه با مفایی ویلاسازی و زمین‌خواری ارتباط دارند». وی اذعان داشت که در کام نخست، دولت می‌باشد نیاز سلامتی و روان مردم به زندگی ویلایی را به‌رسمیت بشناسد و در گام بعدی با اصلاح قوانین و ارائه راهکارهای علمی به این نیاز و پرستاری سرزمین پردازد. او به عنوان معمار، زورنالیست و پژوهشگر ایرانی، فرایند سیاستگذاری برای این موضوع را پیچیده دانست و ایده‌های معمارانه و خلاقانه را در مسیر احیای دو مقوله‌ی فرهنگی و معیشتی برای فروشنده‌گان زمین‌های زراعی و خریداران فراری از معضلات شهری بسیار مؤثر خواهد؛ در ادامه‌ی این نشست، دکتر «بابک داریوش»، مدیر جلسه‌ی کرسی

پنل نقد

کرسی نقد و نظریه‌پردازی ویلا_مزرعه

نقد و ارزیابی

| برگزارکننده مجله‌ی ویلا |

ناددان:

+ دکتر روح‌اله رحیمی؛ استادیار معماری دانشگاه مازندران

+ دکتر نصرالله گودرزی؛ استادیار گروه شهرسازی دانشگاه مازندران

+ ناقد مهمنان: دکتر علی قربانی؛ مدرس گروه معماری دانشگاه مازندران

مدیر جلسه:

+ دکتر بابک داریوش؛ استادیار مؤسسه‌ی پژوهشی معماری شیخ بهایی

ویلایی نادرست در واحدهای مسکن مهر شهرهای ساحلی از جمله باپلسر اشاره نمود و عملکرد سازمان نظام مهندسی ساختمان در این خصوص را خجالت‌آور دانست. ایشان در انتها ضمن تأسی از تخریب سرزمین و مسائل محیط زیستی و فرهنگی، پیش‌بینی کرد که طبیعت و محیط زیست استان مازندران همانند دریاچه‌ی ارومیه روزی به تاریخ خواهد پیوست!

با تشکر از:

دکتر عبدالمهدی مستکین؛ مدیرگروه فرهنگ کمیسیون ملی یوسکو در ایران.

دکتر سید سعید جلالی؛ مدیر کل پیشین دفتر تقسیمات کشوری وزارت کشور.

دکتر حامد مظاہریان؛ معمار و ریاست قطب علمی فناوری معماری و پردازی هنرهای زیبای دانشگاه تهران.

دکتر وحید قربانی؛ معاون مدیرکل دفتر عمران و شهرسازی وزارت کشور.

مهندنس اصغر رفیعی؛ مدیر کل دفتر حفظ کاربری اراضی سازمان امور اراضی کشور.

دکتر بابک داریوش؛ ریاست مؤسسه‌ی پژوهشی معماری شیخ بهایی و مدیر جلسه.

ناددان محترم جلسه و مهمانان.

شورای علمی؛ مهندس محمدرضا حائری مازندرانی، دکتر عمید مسعودی، مهندس بابک مطلب‌نژاد، دکتر سیامک شاهنشین.

اعضای تحریریه مجله‌ی ویلا.

دبیرخانه‌ی محترم هیئت حمایت از کرسی‌های نظریه‌پردازی شورای عالی انقلاب فرهنگی.

و مشاوران راهبردی پروتوتایپ ویلا_مزرعه:

پروفیسور رعنای سقازاده

دکتر سید حسین (بهزاد) سادات.

دکتر گودرزی در تأیید مطالب ارائه‌شده خاطرنشان کرد که نه تنها شهرها دیگر پاسخگوی نیازهای اولیه‌ی شهرنشینان خود نیستند و فضایی برای بازی کودکان در آن‌ها وجود ندارد، بلکه شهرک‌های ویلایی که به تازگی ساخته‌ی شوند نیز پاسخگوی این نیازها نیستند و نهادهای ذیرپیش از این نیاز و بازار آن به عنوان منبع درآمد خویش استفاده می‌کنند. او از شهرک‌های ویلایی "خرزشیر" و "دراکنار" که در دوران پهلوی دوم طراحی و اجرا شده‌اند به عنوان نمونه‌های موفق در این زمینه باد کرد و ضوابط و قوانین موجود برای ویلاسازی را ناقص خواند.

وی افزود: «برخی از قوانین در تناقض و تعارض با مجموعه قرار می‌گیرند تبصره‌هایی که به قوانین الحق می‌شوند، راه را برای گیری از نگرانی‌ها با هدف حفظ محیط زیست و کشاورزی به سمت کاسی و تولید زدوبند و منفعت‌های کوتاه‌مدت برای نهادهای متولی باز می‌کنند». او در ادامه به کالایش‌شدن این پدیده در ایران اشاره کرد و تناقض این پدیده در میان طبقه‌ی متواتر جامعه، نتیجه‌ی مستقیم معضلات شهری دانست که در کرسی ارائه شد.

«ویلا هیچ وقت به عنوان مسکن دوم تلقی نمی‌شود، ویلا بک تقاضا برای فرار از محیط شهری است و این امر در محدوده دماآن دیگل‌آوند و آبسرد و ... به بدترین شکل ممکن رخ داده است. اگر شما مفاهیم ویلا و ویلاسازی در غرب را هم دنبال کنید، به فرار از صنعت و شهر به سوی تجربه‌ی زندگی غیرمانشینی خواهید رسید».

دکتر روح‌اله رحیمی از این پدیده چندفرهنگی است که شهر را تهدید می‌کند و اگر بتوانیم به طور هم‌زمان به مباحث مالکیت، اقتصاد، گردشگری و فرهنگ توجه داشته باشیم، فرصلهای ایده‌آلی درون کشور، پیشنهادات ارائه‌شده در این کرسی را در زمینه‌ی استفاده از چرخه‌های آب خاکستری و مدیریت منابع آبی بسیار حیاتی و ضروری دانست.

دکتر علی قربانی «ضمن استقبال از ایده‌های مطرح شده در این کرسی، پدیده ویلاسازی، ویلانشینی و استفاده از ویلا در میانی بر سه اصل سوداگری، قانون‌فروشی و قانون‌گیری بر شمرد و از سازوکارهای ناشی از زمین‌خواری و پول‌خواری به عنوان مهم‌ترین موانع برای پیشبرد ایده‌های خلاقانه و پایدار باد کرد وی ضمن اشاره به ویلاسازی‌های اخیر در شهرک‌های "فربودن‌کار" و "دراکنار" آن را امیری جهت فخر‌فروشی خواند و نتیجه‌ی اقتصاد بیمار جامعه در سطح کلان دانست. همچنین در قسمتی از سخنان خویش عنوان کرد که تعداد بسیاری از مدیران و مسئولان که متصدی حفظ منابع طبیعی، معماری و میراث فرهنگی کشور هستند، خودشان نسبت به ساخت این ویلاهای مجلل اقدام کرده‌اند.

شهری را اجتناب‌ناپذیر دانست و به آفت‌های همچون تقاضاهای

کرد. وی افزود: «این بک پدیده چندفرهنگی است که شهر را تهدید می‌کند و اگر بتوانیم به طور هم‌زمان به مباحث مالکیت، اقتصاد، گردشگری و فرهنگ توجه داشته باشیم، فرصلهای ایده‌آلی درون آن خواهیم یافت».

دکتر روح‌اله رحیمی ضمن سپاسگزاری از ایده‌دهنده برای بیان این دغدغه در استان‌های شمالی به‌ویژه استان مازندران، آن را راعت ایجاد مخالف انتقادی در فضای علمی کشور دانست. وی ضمن تأیید مسائل ذکر شده در این نشست، پیگیری راهکارهای پیشنهاد شده را به عنوان لبیه دوم این نقد ضروری دانست و آمادگی خویش را برای همکاری‌های لازم اعلام نمود.

دکتر نصرالله گودرزی «عضو دیگر پنل نقد و ارزیابی» موضوع کرسی را از یکسو علمی، هنری و اجتماعی و ازوی دیگر کاملاً اقتصادی خواند وی با بیان این مقدمه که جامعه‌ی ایران بر پایه‌ی سه نوع زندگی عشاپری، رستایی و شهری بنا نهاده شده است، زندگی ویلایی به شکل تفکیک‌شده امروزی را مختص صنعتی شدن شهرها دانست و باغ‌های شهری، زندگی بیلائقی و قشلاقی و حرکت عشاپری را به نوعی پاسخ به نیازهای ویلایی در فرهنگ ایرانی بر شمرد، مفهوم چهارباغ هم در عمل نوعی ویلاسازی است. ایرانی بر شمرد، این مشکلات پیرامون ویلاسازی‌های اخیر در شهر باپلسر در استان مازندران پرداخت و از پر و خالی شدن این شهر در فصل‌های مختلف و روزهای تعطیل به عنوان یک آسیب و فرصلت جدی باد

دکتر روح‌اله رحیمی «عضو پنل نقد و ارزیابی» با اشاره به پیشینه‌ی زندگی و فرهنگ ویلایی ایرانی در کوشک‌ها، باغ‌های ایرانی و میراث تاریخی ایران، این گونه‌شناختی معماری را الهام‌بخش و آموزنده خواند و آن را تابع شرایط اقلیمی هر منطقه و براساس پاسخ به نیازهای روحی و روانی بهره‌وران از فضای دانست. او در ادامه به بررسی نقش ویلا و کاخ در دوران پهلوی اول و دوم پرداخت، اینکه چگونه این نیاز مدرن بین کار، صنعت و تغیر در طبقه‌ی حاکمیت در کلانشهرها اتفاق می‌افتد و در دوران معاصر به عموم مردم شهرنشین سرایت کرده است.

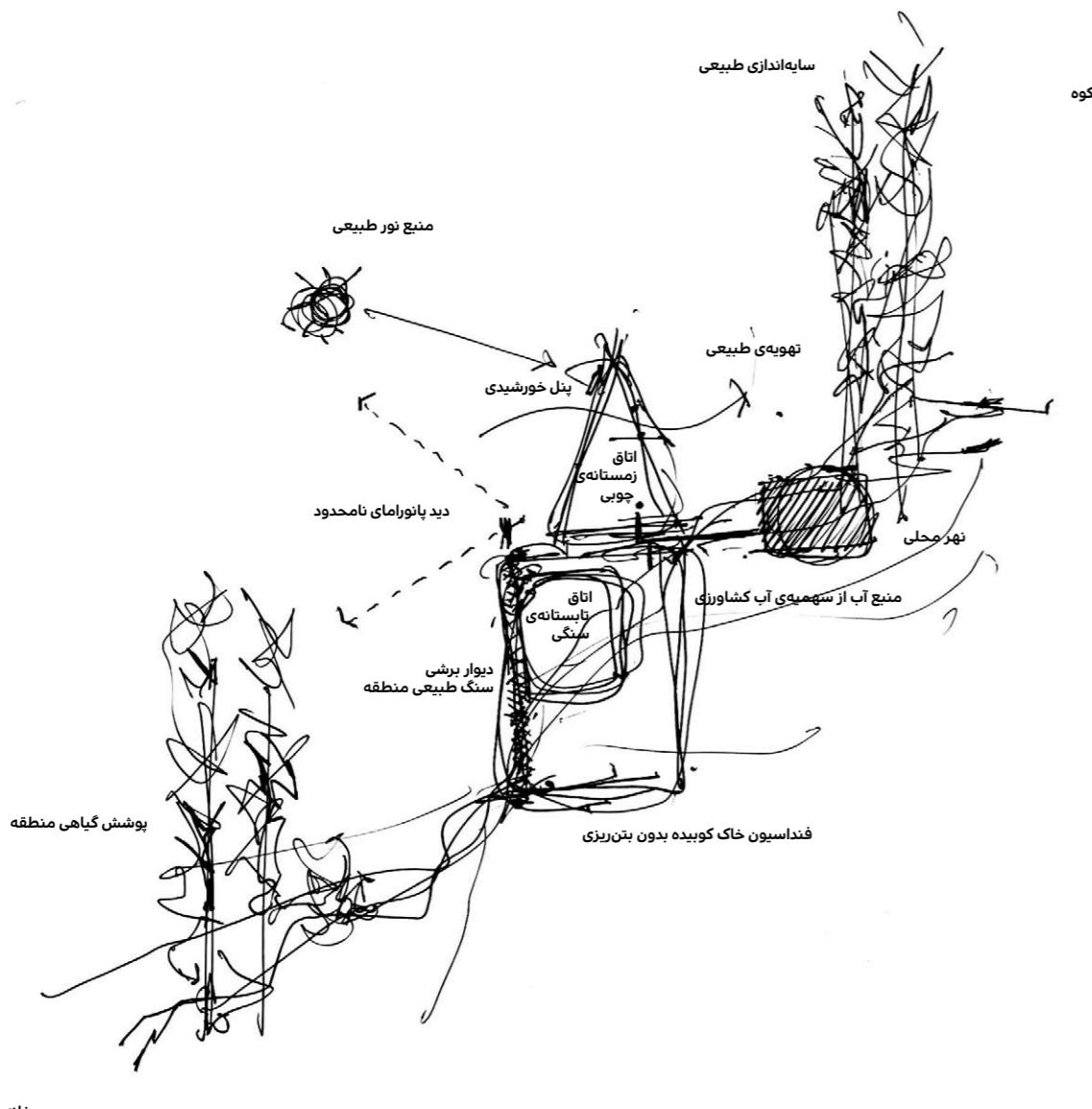
وی پس از ذکر نمونه‌هایی از زندگی ویلایی در شهر شیراز به لزوم تغیر قشر متوجه جامعه در طبیعت خوش آب و هوای ایران و به‌ویژه طبیعت شمال کشور اشاره نمود و این پدیده را حق اجتماعی همه‌ی مردم شهرنشین دانست. او ضمن تأیید دوباره معضلات و مشکلات ارائه شده در کرسی «ویلا_مزرعه» به بیان نمونه‌های از این مشکلات پیرامون ویلاسازی‌های اخیر در شهر باپلسر در استان مازندران پرداخت و از پر و خالی شدن این شهر در فصل‌های مختلف و روزهای تعطیل به عنوان یک آسیب و فرصلت جدی باد

ویلا_مزرعه‌ی دماوند

معرفی پروژه

پروتوتایپ ویلا_مزرعه، اثری از آتلیه‌ی تمرین معماری AA (امیرعباس ابوطالبی)، دماوند، ایران

| مشاوران راهبردی پروژه: پروفسور رعنا سقارزاده، دکتر سید حسین (بهزاد) سادات، دکتر باک داریوش |

مداخله‌ی حداقلی - ده درصد از سایت

اصل دوم: استفاده از انرژی‌های طبیعی (بدون اتصال به آب، گاز و برق شهری).

اصل سوم: مهندسی آب و استفاده از چرخه‌ی آب خاکستری و مراقبت از آب‌های زیرزمینی.

اصل چهارم: استفاده از منابع انسانی، شیوه‌های اجرایی بومی و مصالح بوم آور، یعنی مصالح سازگار با محیط زیست.

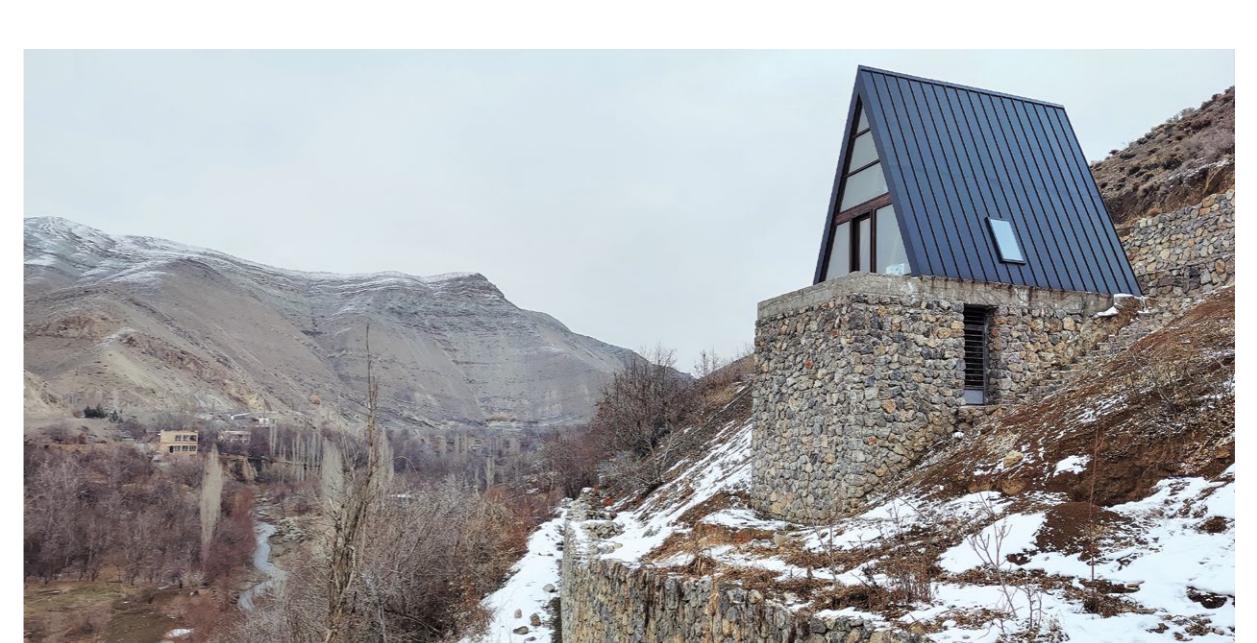
اصل پنجم: برنامه‌ی طراحی مرتبط با زندگی ویلا و فعالیت‌های جسمانی برای جوانان، کودکان و سالمندان.

در انتهای این جلسه استفاده از تکنولوژی پیشرفته، هوشمندسازی، سُکِسازی، پیش‌ساخته‌سازی و "معاصریت" با پیروی از این اصول توصیه گردید.

نظریه‌ی "ویلا_مزرعه" دارای گواهی تأیید کرسی تربیجی (عرضه و نقد دیدگاه علمی) از شورای عالی انقلاب فرهنگی است و همچنین از حمایت کمبیسیون ملی یونسکو در ایران، مؤسسه‌ی پژوهشی معماری شیخ بهایی و دانشگاه مازندران برخوردار است پنج اصل پیشنهادی "طراحی ویلا" با نکاهی به مفهوم ویلا، تخریب سرزمین و روش‌های منع هدرفت منابع به شرح زیر در کرسی نقد و نظریه‌پردازی ویلا_مزرعه ارائه گردید:

اصل اول: مداخله‌ی حداقلی در زمین (۱- درصد) و درگیری حداکنتری با طبیعت پیرامون، جانمایی براساس مطالعات بسته طراحی و واکاوی سایت جهت تأمین نور و تهویه طبیعی دلپذیر بارعایت حريم ارتفاعی بسته طراحی.

پنج اصل پیشنهادی:

ویلا دیوژن

معرفی پروژه

پروتوتایپ آینده‌نگر از خانه‌های حداقلی؛ اثری از کارگاه معماری RPBW (رنزو پیانو)

پیانو با انتخاب نامی ریشه‌دار و یونانی برای این پروژه قصد اشاره به چه مفاهیمی را دارد؟

خانه‌ی میکرو دیوژن، اثر رنزو پیانو یک مفهوم اقلالی در طراحی داخلی است. این پروتوتایپ، ترکیبی عالی از مینی‌مالیسم، عملکرد و پایداری را به نمایش می‌گذارد. این خانه‌ی کوچک که به عنوان یک فضای زندگی جمع‌وجور طراحی شده است، تنها دو و نیم متر در سه متر ابعاد دارد؛ این ابعاد آن را به یک راه حل ایده‌آل برای کسانی تبدیل می‌کند که در تمنای سبک زندگی مینی‌مالیستی یا کاهش ریاضی زیست‌محیطی خود هستند. این پروژه به مانیفست کمتر ویلا، کمتر ساختمان، کمتر مصالح، کمتر انرژی، کمتر مصرف، بیشتر طبیعت، بیشتر منظر، بیشتر محوطه و بیشتر نور پایبند است.

رنزو پیانو پروژه‌ی کوچک خود را به نام فیلسوف یونانی «دیوژن سینوپی»، «دیوژن» نامیده است. دیوژن به خاطر سبک زندگی مینی‌مالیستی و زاده‌هایش و بی‌اعتنایی به اموال مادی شهرت داشت. گفته‌ی می‌شود که زندگی در بشکه‌های کوچک را به او نسبت داده‌اند.

پیانو با انتخاب چنین نامی برای پروژه‌ی خود احتمالاً سعی دارد بر ایده‌ی سادگی، مینی‌مالیسم و پایداری اشاره و یا تأکید نماید. این نام نشان‌دهنده‌ی خانه‌ای کوچک و خودکفا است که روشن مقتضانه و آگاهانه از زیستن را ترویج می‌دهد و همچنین تمرکز وی بر ایجاد معماری هماهنگ با طبیعت و ترویج اصول طراحی پایدار را جلوه‌گر است.

اما آیا به راستی این پروژه توانسته است از لحاظ کاربردی به این مفاهیم دست یابد و آیا انسان روزی مجبور خواهد شد که در کیسول‌های حداقلی زندگی کند؟

خانه‌ی میکرو دیوژن؛ اثر رنزو پیانو

«رنزو پیانو» معمار شهری ایتالیایی یکی از آثار متفاوت خود را به طور اختصاصی برای مجله‌ی ویلا: «ویژه‌نامه‌ی معماران ایتالیایی» ارسال نموده است. این اثر یک پروتوتایپ آینده‌نگر از خانه‌های حداقلی است.

پیانو با انتخاب نامی ریشه‌دار و یونانی برای این پروژه قصد اشاره به چه مفاهیمی را دارد؟ دیوژن بسیاری ایده‌آل برای ارائه‌ی بیانیه‌های معماری آینده‌نگر و عرصه‌ای برای آزمایشگری در نظریه‌پردازی معماری است؛ از این‌رو است که می‌توان ویلا را «فرمولا وان» معماری دانست.

او می‌گوید: «رؤای دوران دانشجویی من در دهه‌ی شصت، ساختن خانه‌ای بود که ابعاد آن دو متر در دو متر باشد و در عین حال آزادی و اعتماد کافی برای زندگی یک انسان را فراهم نماید، اما در هفتاد و پنج سالگی موفق شدم این پروتوتایپ را در ابعاد دو و نیم متر در سه متر و به ارتفاع سه و نیم متر بسازم. این خانه‌ی چوبی، روکشی از جنس آلومینیوم دارد و دارای دو مخزن آب باران است که به یک دیگ بخار متصل می‌شوند. پنجره‌هایش سه‌جداره و دیوارها عایق هستند و برق نیز از سه باتری قابل شارژ خورشیدی تأمین می‌شود.»

قیمت این مدل اولیه در حدود چهل و پنج هزار دلار است. یک مدل لوکس‌تر با پنل‌های فتوولتائیک هم قابل ساخت است که قیمت آن هفتاد و پنج هزار دلار خواهد بود و با این قیمت شرکت ویترا اسپانسر این پروژه باشد. نکته‌ی جالب اینجا است که بدانیم چرا رنزو پیانو این پروتوتایپ را «دیوژن» نامگذاری کرده است؟

ویلا دفنی قنات

معرفی پروژه

کاوشی در پتانسیل‌های نادیده‌ی معماری ویلایی در کویر ایران؛ اثری از استودیو معماری کالبد (محمد رحیمی‌زاده)
روستای ارنان، مهریز، ایران

اچالشی در مفاهیم متعارف از فضاهای مسکونی/فرهنگی

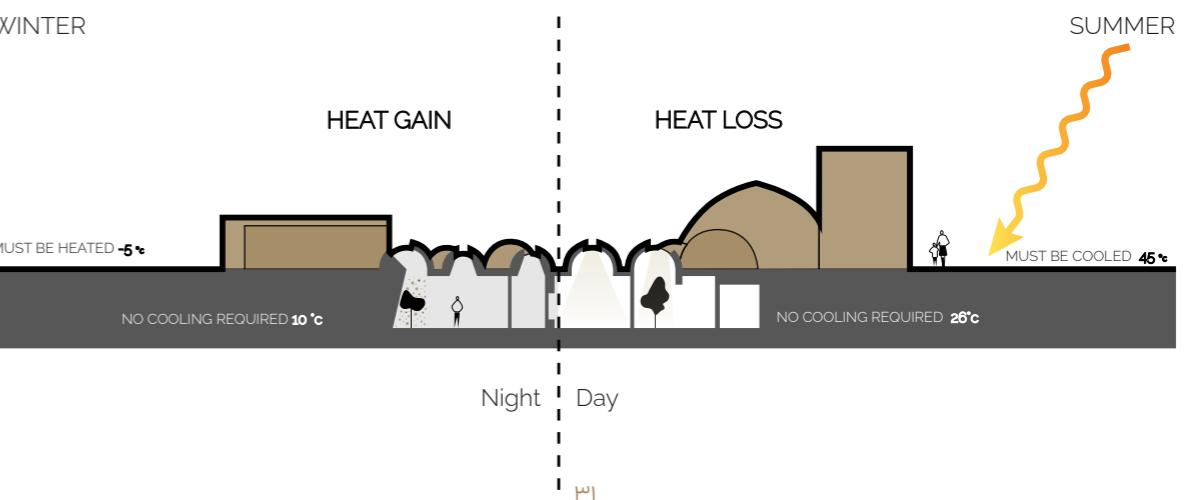
موقعیت رها شویم، انتخاب سایت مناسب را در اولویت کارمان قرار دادیم؛ جایی‌که نور، سایه و تاریکی بتوانند طیف گسترهای را برای ما فراهم کنند. کویر مرکزی ایران برای این امر گزینه‌ی مناسبی بود؛ زیرا شدت نور و سایه، کیفیت‌های مورد نیاز را فراهم می‌کرد و همچنین در تاریکی مطلق، آسمان شبش جهان تازه‌ای را ارائه می‌داد؛ افزون‌براین برای محدود کردن گزینه‌ها به جستجو در نواحی اطراف شهر یزد پرداختیم. هدف ما ساخت یک خانه در میان یک فضای خالی و به دور از تمدن نبود؛ ما می‌خواستیم با قرار دادن این بنا هدیه‌ای را به محیط اطراف (طبیعت، محیط مصنوع و حتی مردم) پیشکش کنیم؛ بنابراین، روستای "ارنان" را انتخاب کردیم. ارنان در نزدیکی کوهی قرار گرفته است که سنتگواره‌های آن گواه از زندگی دوازده هزار ساله‌ی انسان در این مکان دارد، همچنین

شاید بالاخره زمان آن فرا رسیده است که بتوانیم دستکم در یک مکان چراغ‌ها را خاموش کنیم و ببینیم که فضای بدون آن‌ها چه شکل و شمایل دارد.

(در ستایش سایه‌ها از جونیچیرو تانیزاسکی)

ایده‌ی طراحی خانه‌ی سایه‌ها با الهام از کتاب "در ستایش سایه‌ها" شکل گرفته است. تصویری که «جونیچیرو تانیزاسکی» از گذشته‌ای رمانیک و بدون نور خیره‌کننده ارائه می‌دهد و همچنین آن نوع از زیبایی که او در بازی مداوم نور، سایه و تاریکی در فضای و با طرافت اشیا تصویر می‌کند، چنان قدرتی دارد که حسرت زندگی در این فضا و در کل خلق چنین فضایی را در حرفه‌ی ما ایجاد می‌کند.

شروع این پروسه با تعیین مزیت‌های آغاز شد؛ چراکه ما در تعریف این پروژه با یک کاغذ سفید مواجه بودیم، برای اینکه بتوانیم از این

چرا ویلا؟

ویلاهای ساخته‌نشده بسته‌تری آرمانی برای گفت‌وگو در باب "مکاشفات معماری"

| تحریریه‌ی مجله‌ی ویلا |

بررسی آثار ساخته‌نشده، یک رویکرد مهم در آزمایش، پژوهش و توسعه در حوزه‌ی معماری هستند که معماران پیش‌بر از آن‌ها برای پیش‌بینی شرایط آینده و تعامل انتقادی با شرایط کنونی استفاده می‌کنند. جایزه‌ی مجله‌ی ویلا با تمرکز بر روی پژوهه‌های مفهومی، آزمایش‌ها و تمرین‌های معماری، فرصتی ناب برای پرورش و نمایش ایده‌های نو و آینده‌نگر در فرهنگ و زندگی ویلایی ایجاد می‌کند.

چرا ساخته‌نشده؟!

«آن دو باتن»، نویسنده و فیلسوف انگلیسی یک نمایشگاه از آثار ساخته‌شده ویلایی برای ارائه‌ی مانیفست‌های تازه‌ی معماری معاصر در جهان را در سال ۲۰۱۶ برگزار کرد. آثار ویلایی از «بیتر زومتور»، «گروه معماری MRDV»، «ایثار جارموند»، «مایکل هاپکینز» در این نمایشگاه ساخته شد.

کند. "خانه‌ی بی‌پایان" اثر «فردریک کیسلر» (۱۹۵۰-۱۹۶۰)، «خانه‌ی الماس» اثر «جان هیدوک» (۱۹۶۷-۱۹۶۳)، «خانه‌ی بدون اناق» اثر «ریمود آبراهام» (۱۹۷۴)، "ماکس راینهارت هاوس" اثر پیتر آیزنمن (۱۹۹۲) نمونه‌هایی از آثار این نمایشگاه هستند. علاوه‌بر این نمایشگاه، پژوهه‌های دیگری همچون «ویلا اوردوس»... در مغولستان، یکصد اثر ویلایی ساخته‌نشده از طراحان برجسته‌ی پیشرو در معماری معاصر جهان از جمله «زاه‌احدی»، «هزروک دمرون»، «آلخاندرو آراونا»، «سو فوجیمتو» و ... را در معرض دید عموم قرار داد که در تلاش برای ارائه‌ی مانیفست‌های تازه‌ای در معماری معاصر جهان هستند.

«استیون هال» یک عکس از ویلای ساخته‌نشده‌اش که در سال ۱۹۸۸ طراحی شده بود را در سال ۲۰۰۲ در صفحه‌ی فیسبوک خود منتشر می‌کند و زیر آن می‌نویسد: «ویلایی که هرگز ساخته نشد، اما مفاهیم آن همچنان افکار من در معماری را به‌پیش‌می‌راند و تأثیر آن بر گفتمان معماری همواره ادامه دارد».

امروزه بسیاری از معماران، ویلاهای ساخته‌نشده را به‌عنوان محل آزمایش ایده‌های جدید یا تبلور مفاهیم و نظریه‌های خود می‌دانند و از آن به‌عنوان نمونه اولیه در پژوهه‌های آینده‌نگر استفاده می‌کنند. برای نمونه، می‌توان به "ویلا میر" اثر ساخته‌نشده‌ی لوکوریوزه (۱۹۶۶) اشاره کرد که بخشی از اصول معماری مدرن را پیش از اجرای ویلا ساپووی در این طرح به‌نمایش گذارد است، همین‌طور "ویلای آجری" اثر ساخته‌نشده‌ی میس ون درروهه (۱۹۶۳) که پیش‌بینی اندیشه‌های روزهای آتی این معمار برجسته در آن دیده می‌شود و یا "ویلا گلدن برگ" اثر ساخته‌نشده‌ی «لوین کان» (۱۹۵۹) که خودش آن را الهام‌بخش و پایه‌گذار مبانی فکری آثار ساخته‌شده‌اش می‌داند. در نمایشگاهی که با عنوان "خانه‌ی بی‌پایان: تلاقی هنر و معماری" در سال ۲۰۱۵ در موزه‌ی هنرهای مدرن برگزار گردید، این‌وهوسازی و معماری بازی‌خانه‌ای مدرن توسط پروتوتایپ‌های ساخته‌نشده به‌چالش کشیده شد. در این نمایشگاه، سکونت تک‌واحدی به‌عنوان بسته‌تر برای نمایش بیانیه‌های آینده‌نگر جهانی و عرصه‌های برای آزمایش‌های معماری نشان داده شد تا قراردادهای موجود در ساختمان‌سازی را زیررو و اجتماعی نمی‌توان آن را به فرهنگ و تاریخ خاص محدود کرد. «آندره پالادیو» در کتاب خود به حفظ سلامت مالک به‌عنوان هدف اصلی ویلای اشاره کرده است و ویلا را محلی برای استراحت، گشت‌وگذار، گفت‌وگو و تمرینات جسمانی می‌داند.

معماران پیش‌بر از دوره‌ی آندره پالادیو به بعد از گونه‌ی ویلاهای آزمایشی استفاده می‌کردند. پژوهه‌های ویلایی به دلیل سیالیت و ازد بودن فرم و برنامه در بستر طبیعی به معماران این اجازه را می‌دادند تا جنبه‌های فنی یا عملکردی تئوری‌های معماران را به صورت عینی مطالعه و از این طریق مفاهیم و ایده‌های فضایی را توسعه دهند؛ از نمونه‌های باز این ادعا می‌توان به "ویلا روتوندا" اثر آندره پالادیو (۱۹۵۴)، "ویلا کارما" اثر آدولف لووس (۱۹۶۴)، "ویلا ساپووی" اثر لوکوریوزه (۱۹۶۸)، "ویلا تاکندهات" اثر میس ون درروهه (۱۹۶۳)، "ویلا آشیار" اثر فرانک لوید رایت (۱۹۳۵)، "ویلا مایرا" اثر آوار آلتو (۱۹۳۹)، "ویلا پانچارت" اثر جیو پونتی (۱۹۵۳)، "ویلای شیشه‌ای" اثر فلیپ جانسون (۱۹۶۸)، "ویلا ون‌توری" اثر رابرت ون‌توری (۱۹۶۲)، "ویلا ماندادوری" اثر اسکار نیمایر (۱۹۶۸)، "کویلا داکلسا" اثر ریچارد میر (۱۹۷۳)، "ویلا گری" اثر فرانک گری (۱۹۷۸)، "ویلا آیزنمن" اثر پیتر آیزنمن (۱۹۷۵)، "ویلا روتوندا" اثر ماریو بوتا (۱۹۸۱)، "ویلا راف" اثر بیتر زومتور (۱۹۸۳)، "ویلا بارداوکس" اثر رم کوله‌اووس (۱۹۹۸)، "ویلا لیبیسکیند" اثر دانیل لیبیسکیند (۲۰۰۹) و "ویلا ویستا" اثر شیگرو بان (۲۰۱۰) اشاره نمود.

یک نمایشگاه بین‌المللی از آرمان معماری مدرن با هدف ارائه‌ی مسکن ارزان، ساده، کارآمد و باکیفیت در سال ۱۹۳۷ در شهر اشتونکارت کشور آلمان برگزار شد که نمونه‌های اولیه‌ی مسکن کارگران برای سیک زندگی آینده را ارائه می‌داد. «لوکوریوزه»، «والتر گروپیوس»، «میس ون درروهه»، «برونو تاوت»، «هانس شارون»، «پیتر برنس» و تعداد دیگری از معماران پیش‌بر این نمایشگاه شرکت کردند. جالب است بدانیم که معمار برجسته‌ی ایتالیایی و طراح شاهکار معماری «ویلا نمازی» در تهران یعنی «جیو پونتی»، ریشه‌ی ویلا در معماری را از تباری باشکوه می‌داند و در اظهار نظری تاریخی در شماره‌ی ۴۶۹ مجله‌ی معماری داموس که در سال ۱۹۶۳ منتشر شد، کارهای معمار شهیر ایتالیایی «ویکو مجیسترنی» را خانه‌های زیبا می‌نامد و نه ویلا!

نمایشگاه ویلا اوردوس

کارگاه ویلا

کارگاه رقابتی طراحی ویلا

از خیال تا کانسپت

+ برگزارکننده: مجله‌ی ویلا و قطب علمی فناوری معماری دانشگاه تهران (CEAT)

+ تعداد شرکتکنندگان: ۲۵

+ تعداد گروه‌ها: ۲۳

+ مدت زمان: ۱۰:۱ صبح تا ۵ بعد از ظهر

+ راهنمایان کارگاه و هیئت داوری بهترتیب حروف الفبا: امیرعباس ابotalibi, حامد مظاہریان, منوچهر سیدمرتضوی, استودیو طراحی AA

+ استودیو MAAP آلمان

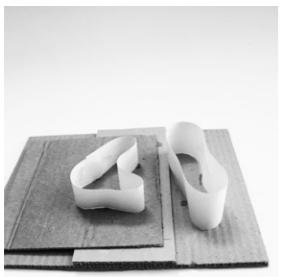
+ هماهنگ‌کننده: سعیده مهدویان, آذر مرتضوی

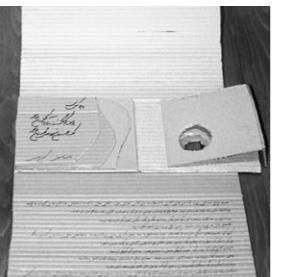
خشار رحیمیان

فریوش بندی

فاطمه شجاعی

زهرا سیفی و نگین صدری

در پروسه‌ی طراحی معماری پرداخت و ارتباط آن با کیفیت طرح را برشمرد. او افزود که طراح در مواجهه با موضوع طراحی معماری با در نظر گرفتن همه‌ی جوانب خلق یک اثر در مرحله‌ی پیش از کانسپت با یک طوفان فکری مواجه است.

وی ادبیات را مادر معماری خواند و خاطرنشان کرد که در کارگاه از خیال تا کانسپت قصد داریم قدرت این طوفان فکری را در اختیار بگیریم و با اندیشه‌ای روایتگرانه آن را مهار نماییم تا بدینسان به انبوهی از واژه‌های دور در ذهنمان سروسامان ببخشیم؛ این واژه‌ها را به جای خود نشانده و یک روایت خوانا و مانا را قلم بزنیم و درنهایت یک محصول طراحی را از دل آن ببرون بکشیم.

منوچهر سیدمرتضوی، راهنمای دیگر این کارگاه نیز با تأکید بر زمینه‌گرا بودن معماری، توجه شرکتکنندگان را به بستر و ساختگاه هر طرح جلب نمود تا بیش از پیش به این مقوله در طراحی‌هایشان توجه نمایند.

وی نسبت به وابسته شدن معماران به تکنولوژی و فناوری‌های روز در حوزه‌ی ترسیمگری و سه‌بعدی‌سازی هشدار داد و افزود این روزها به مدد رایانه و نرم‌افزارهای نوین، ارتباط بین ذهن و دست طراح را رهارود طراحی به کمترین میزان ممکن رسیده است.

او مakte‌های دست‌ساز را عرصه‌ای برای جولان طوفان ذهنی دانست، جایی‌که میزان هماهنگی بین ذهن و دست به بالاترین حد ممکن می‌رسد، طراح با مakte عجین می‌شود و در بازی با احجام و ابزار مakte‌سازی و ... صاعقه‌هایی کارساز در پروسه‌ی آفرینشش پدیدار می‌شود؛ آذربخشی که آسمان اندیشه‌اش را روش‌من‌نماید! دکتر حامد مظاہریان نیز ضمن گفت‌وگو با هر شرکتکننده و شنیدن روایتشان در خلق هر اثر، با ارائه‌ی راهکارهای جهت بهتر شدن نتایج هر طراحی، از ایده‌ها، آثار و نتایج کارگاه اظهار رضایت نمودند وی ضمن بیان پیشنهاداتی راهبردی، ابزار امیدواری کردند تا روند برگزاری کارگاه‌هایی ازین دست ادامه داشته باشد.

مورد داوری قرار گرفت.

در این کارگاه، شش اثر به عنوان آثار برگزیده معرفی شدند و یک اثر نیز شایسته‌ی تقدیر شناخته شد.

نیز ۱۷ اسفند ماه ۱۴۰۰ برگزار گردید.

در این رویداد رقابتی‌آموزشی که با راهنمایی «منوچهر

سیدمرتضوی»، مؤسس اتلیه‌ی معماری قب و مدرس معماری در

دانشگاه کوبلتس آلمان و «امیرعباس ابotalibi» معمار و سردبیر

مجله‌ی ویلا شد، دانشجویان و دانش‌آموختگان معماری،

پروسه‌ی "از خیال تا کانسپت" را در قالب آفرینش ویلای آلمانی

خود آزمودند؛ درنهایت، آثار خلق شده باحضور «حامد مظاہریان»،

دانشیار و عضو هیئت‌علمی دانشکده‌ی معماری دانشگاه تهران

رونمایی ویلا

آیین رونمایی از مجله‌ی ویلا، شماره‌ی سیزدهم، ویژه‌نامه‌ی "گفت‌وگو با معماران معاصر ایرانی- دفتر اول" در ویلاکافه‌ی الهیه (فرهنگان) برگزار گردید.

| رونمایی از شماره‌ی سیزدهم مجله‌ی ویلا، یکشنبه ۲۹ خرداد ماه ۱۴۰۱ |

ویلاکافه‌ی الهیه، بار دیگر بستر تجلی یک رویداد ویلایی شد. این ویلا که در دوره‌ی پهلوی و با اقتباس از مکتب‌های مدرن ساخته شده در گذر از دهه‌ها بارها مورد بازسازی قرار گرفته است و همچنان با دارا بودن کیفیت‌های ناب ویلایی برای دومین بار وعده‌گاهی نیکو برای رونمایی از شماره‌ی جدید مجله‌ی ویلا گردیده است؛ گفتنی است که آیین رونمایی از شماره‌ی دوازدهم مجله‌ی ویلا با عنوان "ویلاها در کشور آلمان" نیز در همین ویلاکافه برپا شده بود.

مجله‌ی ویلا در آیین رونمایی از شماره‌ی سیزده خود که در تاریخ ۲۹ خرداد ماه سال ۱۴۰۱ در ویلاکافه‌ی الهیه (فرهنگان) برگزار گردید، میزبان معماران برجسته‌ی ایرانی، دانشگاهیان، پژوهشگران حوزه‌ی هنر و معماری و مدیران برندهای ساختمانی مطرح کشور شد. پنل گفت‌وگوی این رویداد پس از سخنرانی «امیرعباس ابوتالبی»، معمار و سردبیر مجله‌ی ویلا و آیین رونمایی از نسخه‌ی چاپی مجله برگزار گردید.

در این گفت‌وگو «علی کرمانیان» به صحبت درباره‌ی اهمیت وجود قوانین و ایجاد تعادل در ویلاسازی بهدلیل تأثیرات ناخوشایند ویلا بر محیط‌های طبیعی در مناطق غیرشهری پرداخت. «فیروز فیروز» در حیطه‌ی مسئله‌ی باغ و اهمیت آن، در مورد طبیعت و ترویج محبت در شهر نکاش را بیان کرد و مجله‌ی ویلا را مکانی برای شروع گفت‌وگوی این‌گونه مباحث خواند. «کامران حیرتی» نیز خواسته‌های کارفرمای را در پاره‌ای از موارد مغایر با مانیفست دوستی با طبیعت دانست و اذعان کرد که بهتر است راهکارهایی برای مخاطبان ویلا تولید و ارائه شود. «مهرداد زواره‌محمدی» ضمن اینکه ویلاها را فضاهای تنفس شهر معرفی نمود، پیشنهاد تبدیل ویلاهای قدیمی و خصوصی (خانه‌باغ) به اماکن همگانی و عمومی را مطرح نمود.

ویلا؛ گویش و خوانش حرفه‌ای!

«افشین فرزین»، مجله‌ی ویلا را یک گویش و خوانش حرفه‌ای از یک گونه‌ی معماری معرفی کرد که در شرایط کنونی کشور نیاز به توجهی خاص دارد. وی افزود که با افزایش جمعیت، کیفیت ویلاهای در حال ساخت، سیر نزولی پیدا کرده است که در این رابطه، معمار مسئولیت ایجاد توازن و رابطه‌ی درست با زمین، مصالح، مصرف‌گرایی، فضا و فرم را برعهده دارد. «کوروش رفیعی» در تأیید نظرات معماران دیگر، مجله‌ی ویلا را بسترهای مناسب برای ایجاد یک گفتمان مشترک بین معماران معاصر ایرانی دانست.

مسابقهٔ کاما

آیین اعلام برندگان مسابقهٔ طراحی گووهٔ نگهدارنده در جانپناه‌های شیشه‌ای

| با رویکرد اهمیت طراحی جزئیات و ملاحظات طراحی صنعتی در بهبود کیفیت معماری

- + برگزارکنندگان:
- + مجله‌ی ويلا
- + شرکت مهندسی بازرگان، کاماسیستم

+ هیئت داوران به ترتیب حروف الفبا:

- + اعظم اسکندری
- + عباس افتخاری
- + بهمن جوادیان
- + کوروش دیاغ

زمان برگزاری: چهارشنبه ۷ تیر ماه ۱۴۰۲

رتبه‌ی اول "هانیه سیرجانی و جواد صفریان"

برندگی ۲۵ میلیون تومان جایزه‌ی نقدی

رتبه‌ی دوم "حمدیرضا صادقی"

برندگی ۱۵ میلیون تومان جایزه‌ی نقدی

رتبه‌ی سوم "مسعود خرمی و امید شجاعی"

برندگی ۱۰ میلیون تومان جایزه‌ی نقدی

آقای «عباس افتخاری»، عضو هیئت‌علمی دانشگاه، طراح صنعتی و عضو هیئت‌داوران، نقش حرفه را در موفقیت طراحان پنج برای برابر نقش آموزش عنوان کرد و برگزاری این‌گونه از مسابقات را درجه‌ای برای ورود دانشجویان به این حرفه دانست. او در ادامه بیان کرد که مسابقات طراحی در دنیای امروز با تمرکز بر روی جزئیات انگشت‌شمار دیده می‌شود و این حرکت را ستودن خواند. وی رویداد رفاقت را به مثابه یک کلاس درس دانست که در آن داشش مکانیک، فیزیک، طراحی، تجربه‌ی نصب، شناخت مصالح و مواد در شرکت‌کنندگان مورد آزمون و ارزیابی قرار می‌گیرد. آقای «کوروش دیاغ» معمار و عضو هیئت‌داوران از تلاش برگزارکنندگان برای نزدیک کردن حرفه و دانشگاه قدردانی کرد و جربانات علمی و تمارین معماري حال حاضر در جهان را در حرکت بهسیو تخصصی‌تر کردن موضوعاتی دانست که شاخه‌های حرفه‌ای را از هم دور کرده است. او درگیر کردن دانشجو با محیط پیرامونش و "تلفیق تئوری با تمرین" را هدف اصلی شرکت در این‌گونه مسابقات عنوان نمود، ضمن اینکه آگاه کردن دانشجویان طراحی صنعتی به جزئیات معماري و ساختمانی را به خودی خود یک حرفه قلمداد کرد.

کوروش دیاغ با اشاره به نام معماران شهیری همچون «لوکوریزیه»، «آلوار آلتو»، «جیو پونتی» و ... آن‌ها را استادان طراحی صنعتی، جزئیات ساختمانی و معماري داخلی نامید. او در ادامه گفت که میان طراحی صنعتی و معماري در کشور ایران پیوندی وجود ندارد و اضافه کرد که با وجود تولید نقشه‌های فاز در سطوح بالا، مصالح درجه‌ی یک، پیمانکاران چاک و منابع مالی نامحدود، امروزه استادان طراح جزئیات و یا "مهندسی نما" در معماري ایران نادر هستند و این‌گونه مسابقات باتوجه به تقاضاهای امروزی که برای افزایش کیفیت کارها در صنعت ساختمانی به وجود آمده است، می‌توانند درینگی درباره‌ی این موضوع ایجاد کنند. او در انتها پیشنهاد داد که باتوجه به علاقه‌ی تعدادی از دانشجویان رشته‌ی معماري به تمرکز بر روی تکنیک‌های اجرایی معماري و سازه‌های آینده‌نگر، معیارها و ملاک‌های ارزیابی مشخص و هدفمندتری برای دوره‌های بعدی این مسابقه نوشتند شود.

در ادامه از برندگان اول تا سوم این مسابقه تقدیر به عمل آمد و در کنار لوح تقدیر، جایزه‌ی نقدی در قالب یک چک در وجه حامل به ایشان اهدا گردید. در ادامه‌ی برنامه، برندگی رتبه‌ی سوم، «مسعود خرمی و امید شجاعی» در ادامه‌ی برنامه، برندگی رتبه‌ی دوم، «حمدیرضا صادقی» و برندگی رتبه‌ی اول، «هانیه سیرجانی و جواد صفریان» به روی صحنه آمدند و درباره‌ی ایده‌هایشان توضیحات دادند. در پایان از شرکت‌کنندگان پذیرایی به عمل آمد و عکس یادگاری گرفته شد.

این رویداد با یک دقیقه سکوت و ادای احترام به سرکار خانم «اعظم اسکندری»، عضو پنل داوری بهجهت ضایعه‌ی از دست دادن فرزندشان آغاز گردید. «امیرعباس ابوطالبی»، معمار و سردبیر مجله‌ی ویلا ضمن خوش‌آمدگویی به حاضران، "طراحی متفکرانه جزئیات" را در بهبود کیفیت معماري یک ساختمان برای جامعه‌ی معماري امری ضروری خواند و تبادلات حرفه‌ای میان معماران و طراحان صنعتی را در خلق آثار فاخر معماري سودمند دانست. آقای «بهمن جوادیان» عضو هیئت داوران و رئیس هیئت‌مدیریت کاماسیستم هدف از برگزاری این مسابقه را حمایت از نسل جوان و ایجاد ارتباط میان حرفه و دانشگاه عنوان کرد. وی همچنین ترویج اهمیت و نقش جزئیات در ساختمان را برای جامعه‌ی معماري ضروری دانست. «پیام فیروزه»، مدیرعامل شرکت «کاما سیستم» به نیاز جامعه‌ی حرفه‌ای معماري به درک نقش و اهمیت این دو عامل اشاره کرد و افزود که "با تمرکز بر این جزئیات، معماران می‌توانند به این اطمینان‌خاطر دست‌یابند که طرح‌هایشان تنها از نظر بصری جذاب هستند، بلکه کاربردی، ایمن و مقوی به صرفه نیز هستند" افزون‌براین، ملاحظات طراحی صنعتی، شامل درک چگونگی تولید محصولات و چگونگی بهینه‌سازی آن‌ها برای تولید است.

از راست به چپ: عباس افتخاری، بهمن جوادیان و کوروش دیاغ
هیئت داوران

© Villa Magazine

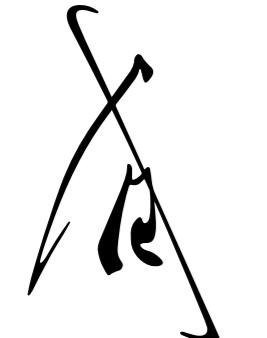
5

6

© Villa Magazine

MA Art and Space Between Iran / Japan
هنر و فضای مابین ایران / ژاپن

VILLA NEWS
July 11, 2023

Villa magazine is honored to announce that our proposal has been approved by the "MA" Exhibition Executive Committee for the public relations of the third "MA Art and Interdisciplinary Space" exhibition, held in Tabriz from September 9 to October 24, 2023. To this end, Villa Magazine will be executing interviews, submitting reports, and holding exhibitions and workshops pertaining to the concepts of this event. As wished by the deceased architect, Arata Isozaki, the third "Iran-Japan Art and Interdisciplinary Space" exhibition is hosted by Tabriz University in September 2023.

[Outline]

The exhibition "MA: Space-Time in Japan", first took place at the Musée des Arts décoratifs in Paris in 1978 with the conception by Arata Isozaki. This exhibition aimed to assemble Japanese communities of architecture, arts, designs, music, dance, and photography, juxtaposing the past and the present of Japanese culture. MA means "in-between-ness", which implies an ambiguous state of space and time, as opposed to dichotomy. Traveling around the world in the following years, this historical exhibition was welcomed by myriad creative societies and left its footprints. Finally, when the second exhibition was held in Tokyo in 2000, Arata Isozaki, the instigator of this cultural project, referred to this 20-year cycle of renewal (shikinen-sengu) of Ise Shrine as the model of the Tokyo University of Arts. In order to revive "MA", Arata Isozaki has proposed to hold it in Iran. In response to Isozaki's proposal, an executive committee was immediately formed and planned the exhibition in the context of the Silk Road, starting from Iran and traveling to China and Japan. Isozaki, who had visited Iran in the 1960s and had kept strong ties with the country since then, decided to share the idea of "in-between-ness"

MA EXHIBITION 2023

MA Art and Space between Iran/Japan

Third interdisciplinary MA space-time exhibition.
Tabriz 2023

with his counterparts in these areas through this bold exhibition. The new version of "MA Exhibition on the Silk Road" is crucial to raise attention to the long cultural exchange among the countries and the regions spread over this linear route. As an archipelago situated on the edge of the Far East, Japan has been vastly influenced by continental cultures and adopted them in a genuine way. This exhibition will showcase the interpretation of Japanese culture by Arata Isozaki in this context. Based on the comparison of the past and the present, the notion of Japanese space-time will be manifested through a series of presentations and performances integrated within this exhibition, gathering contemporary architects, artists, musicians, stage directors, and designers from Japan. After a successful preliminary event in Tehran and Tabriz in September 2022, Arata Isozaki was looking forward to an exhibition and performance to be held in Iran in the middle of 2023. However, he passed away on December 28, 2022, at the age of 91. Still, those who had been collaborating with him decided to commemorate him by continuing the project and accomplishing his will as exactly as he had conceived. The MA exhibition in Iran is

an initiation for this series of memorial events and shows the traces of thoughts and designs both in retrospective and contemporary ways. Making use of this opportunity, an elaborate conversation between Japanese and Iranian creators and researchers is expected.

[Organization]

Japanese Side: MA Exhibition Executive Committee

Chairperson: Akira Tatehata (art critic, director of the Museum of Modern Art, Saitama).
Vice-chairperson: Misa Shin (art producer, director of Misa Shin Gallery).

Secretary General: Riichi Miyake (architectural historian, director of ARCHI-DEPOT Corporation).

Committee Member: Reiji Ando (art and literature critic, professor of Tama Art University); Jun Aoki (architect, professor of Tokyo University of Arts); Takeshi Aoki (philologist, professor of Shizuoka University of Art and Culture); Shigeru Matsui (art historian, associate professor of the Institute of Advance Media Art and Science); Akira Takayama (stage director, professor at Tokyo University of Arts); Makoto Watanabe (architect, professor emeritus of Hosei University).

Curatorial Advisor: Mami Kataoka (curator, director of Mori Art Museum).

Tabriz Side: International Policy Council within Tabriz

The event is implemented with the joint initiative of the following organizations and institutions:

Tabriz City Council: Hojatol Eslam Rasoul Bargi, Head of the council;

Tabriz Municipality: Yagoub Houshyar, Mayor

East Azerbaijan Province: Zeinol Abedin Razavi Khoram, Local Governor;

Ministry of Foreign Affairs, Northwest Branch: Tohid Najafzadeh, Head;

East Azerbaijan Construction Engineering Organization: Reza Djizaji, Head;

East Azerbaijan Culture and Islamic Guidance Organization: Seyed Mohammad Hossein Balaghi Mobin, Head;

Tabriz Islamic Art University: Sajjad Pakzad, President;

Persian Seismic Retrofitting Institute: Arash Sohrabi, Director.

Venue:

The exhibition will take place in central Tabriz, connecting three Qajar Dynasty house museums (Nikdel House, Khatay House, Ali Monsieur House) and Tabriz Islamic Art University.

[Press Conference]

Tehran, Iran - June 08, 2023 - The Japanese Embassy in Tehran held a press conference to announce the highly anticipated

third edition of the "MA: Space-Time Exhibition". The event, which is set to take place in Tabriz in September 2023, promises to be a groundbreaking showcase of contemporary art and cultural exchange between Japan and Iran. The press conference was led by Professor Riichi Miyake, a renowned Japanese artist, and curator, who presented an overview of the exhibition's concept and highlighted its significance for fostering cross-cultural dialogue. Professor Miyake emphasized that this year's exhibition aims to explore the interconnectedness of space and time through various artistic mediums. The press conference was attended by esteemed diplomats, renowned artists, and influential figures from both Japan and Iran. The event concluded with a warm welcome from Ambassador Hiroshi Matsuura, who expressed his delight for the collaboration between the two nations for this extraordinary exhibition. The "MA: Space-Time Exhibition" has gained international recognition for its innovative approach to showcasing contemporary art, curated by renowned architect, Arata Isozaki. It serves as a platform for emerging artists from both Japan and Iran to exhibit their works and engage in meaningful conversations about cultural identity, heritage, and the human experience. Building on the success of its previous editions held in Tokyo and Kyoto, this year's exhibition will feature an array of installations, sculptures, paintings, photographs, performances, and multimedia artworks. The selected pieces will reflect diverse perspectives on space-time relationships while incorporating elements of traditional Japanese and Iranian art forms. Tabriz was chosen as the host city due to its rich cultural heritage and vibrant artistic community. The city's historical sites will serve as unique venues for some of the exhibition's installations. This integration of contemporary art with Tabriz's architectural treasures is expected to create a captivating juxtaposition that will further enhance visitors' experience. In addition to showcasing artworks by talented artists from Japan and Iran, the "MA: Space-Time Exhibition" will also include workshops, panel discussions, artist talks, cultural events, and publication/media. These activities aim to encourage collaboration between artists from different backgrounds and foster a deeper understanding of each other's artistic practices. The exhibition is expected to attract art enthusiasts, collectors, curators, and cultural ambassadors from around the world. It will provide a platform for international visitors to engage with the vibrant art scene in Tabriz and strengthen cultural ties between Japan and Iran. The third edition of the "MA: Space-Time Exhibition" promises to be an extraordinary celebration of contemporary art, cultural exchange, and collaboration. As the event draws closer, anticipation continues to grow among artists and art lovers alike. Stay tuned for further updates on participating artists, venues, and additional program details.

VILLA NEWS
June 28, 2023

"Magistretti's Park Prance project not only showcases his architectural prowess but also highlights his sensitivity to cultural context. By incorporating elements of traditional Iranian architecture and seamlessly blending them with modern design principles, he created a residential complex that resonates with the local culture while offering contemporary living standards."

The event saw the presence of a number of distinguished Iranian architects and artists, who gathered to celebrate the renowned Italian architect's work "Parc de Prince" in Tehran, aiming to foster cultural exchange between Italy and Iran.

The evening commenced with a warm welcome from David Balloni, who expressed his gratitude for the attendees' presence. Following Balloni's opening remarks, His Excellency Giuseppe Perrone, Ambassador of Italy to Iran, took to the stage. Ambassador Perrone highlighted the importance of promoting cross-cultural dialogue through art and design, emphasizing how Magistretti's work transcends geographical boundaries. One of the highlights of the evening was a captivating presentation by Mohammadreza Movaheddi, an esteemed Iranian artist. Movaheddi delved into Magistretti's artistic philosophy and explored his innovative approach to design. The audience was enthralled by Movaheddi's insights into how Magistretti's work has influenced contemporary Iranian architecture.

The event concluded with a reception, allowing attendees to engage in further discussions and exchange ideas.

Villa Magazine Press

VICO IN TEHRAN

Vico Magistretti Exhibition Held at Italian Residence

The highly anticipated inauguration of the "Vico Magistretti in Tehran"

EDITORIAL

Vico Magistretti: The Architect Behind Tehran's Park Prance Residential Project

Vico Magistretti, an Italian architect renowned for his innovative designs and contributions to modern architecture, left an indelible mark on the world with his projects. One such project that stands out is the Park Prance residential complex in Tehran, Iran. This development showcases Magistretti's ability to seamlessly blend functionality, aesthetics, and cultural context into a harmonious architectural masterpiece.

Completed in Second Pahlavi period, the project aimed to provide high-quality housing options for middle-class families while incorporating green spaces and communal areas within the complex. It brings to mind that Magistretti's design for Park Prance was inspired by traditional Iranian architecture, which he skillfully combined with modern elements. The result is a visually striking complex that pays homage to its surroundings while offering contemporary living spaces. One of the defining features of Park Prance is its integration with nature. The complex is surrounded by lush greenery and incorporates several landscaped gardens throughout its grounds. This emphasis on nature not only enhances the aesthetic appeal but also creates a serene environment for residents amidst the bustling cityscape.

The residential units themselves are designed with functionality and comfort in mind. Magistretti prioritized open spaces and natural light, ensuring that each unit feels spacious and inviting. Large windows allow ample sunlight to flood the interiors while providing breathtaking views of the surrounding landscape.

The architectural style employed in Park Prance reflects Magistretti's signature minimalist approach. Clean lines, geometric shapes, and neutral color palettes dominate the exterior façade, creating a sense of elegance and

timelessness. This simplicity extends to the interior design as well, where every element serves a purpose without unnecessary embellishments. Another notable aspect of Park Prance is its emphasis on community living. The complex includes various communal spaces, such as parks, playgrounds, and recreational areas, encouraging residents to interact and foster a sense of belonging. These shared spaces promote social cohesion and create a vibrant community within the development.

Magistretti's Park Prance project not only showcases his architectural prowess but also highlights his sensitivity to cultural context. By incorporating elements of traditional Iranian architecture and seamlessly blending them with modern design principles, he created a residential complex that resonates with the local culture while offering contemporary living standards.

Today, Park Prance stands as a testament to Vico Magistretti's vision and legacy. It continues to serve as a model for urban development projects that prioritize sustainable living, community engagement, and architectural excellence. The complex remains an iconic landmark in Tehran, attracting visitors from around the world who appreciate the fusion of tradition and modernity that Magistretti achieved.

Vico Magistretti's Park Prance is not only an architectural marvel but also a symbol of how thoughtful design can enhance our living environments. It serves as a reminder that architecture has the power to shape our experiences, connect us with nature, and foster communities – all while paying homage to cultural heritage.

Villa Magazine Editorial Board

VILLA NEWS
July 1, 2022

JULY 2022 - A delegation of prominent Iranian architects, including Hooman Balazadeh, Amirabbas Aboutalebi, Shahab Alidoosti, and Afshin Farzin, embarked on a visit to the renowned Novavetro Glass company in Italy. The trip aimed to foster potential collaborations between Novavetro Italy and the Iranian market for architectural glass solutions.

The visit was made possible through the gracious support of Novavetro's Mauro Molinari, Samuele Lucentini, and Cristiano Lucentini, who hosted the delegation and dedicated their precious time to showcase the company's cutting-edge glass technologies. Their commitment to fostering international collaborations is commendable and has opened up new avenues for cooperation between Iran and Italy in the field of architectural glass solutions. The architects were given an exclusive tour of Novavetro's state-of-the-art facilities, where they witnessed firsthand the innovative processes involved in creating high-quality architectural glass products.

The visit not only provided an opportunity for knowledge sharing but also paved the way for potential collaborations between Novavetro Italy and Iranian architects. With Iran's booming construction industry seeking innovative solutions for architectural projects, this partnership holds great promise. The Iranian architects expressed their optimism about future collaborations with Novavetro Italy.

Novavetro Glass company, renowned for its commitment to quality and innovation, has been at the forefront of the architectural glass industry for several decades. Their collaboration with Iranian architects is expected to bring forth unique and cutting-edge solutions that will shape the future of architectural design in both countries. As the visit concluded, all parties expressed their hope for successful collaborations between Novavetro Italy and the Iranian market. The architects returned to Iran inspired and motivated to explore new possibilities in architectural glass solutions, armed with the knowledge gained from their visit to Novavetro.

Villa Magazine Press

NOVAVETRO VISIT

Iranian Architects Visit Novavetro Glass Company in Italy

Paving the Way for Collaborations in Architectural Glass Solutions

THINK BIG. WITH US YOU CAN.

WE CAN MAKE LARGE SIZE GLASSES, UP TO 9x3.09 METERS, TO NOT PUT LIMITS ON YOUR IDEAS.

To make your present, we use technology of the future. Modern glass technology and our many years of experience mean you can create buildings where aesthetics and functionality are in perfect balance.

All Novavetro products represent the latest in innovation and have the energy, acoustic and security qualities that make any project glossy, futuristic and powerful.

 NOVAVETRO

San Severino Marche (Italy) • T. +39 0733 64371 • novavetro@novavetro.it • www.novavetro.it

BREAKING BARRIERS

THE RISE OF WOMEN IN CONTEMPORARY ARCHITECTURE IN IRAN; THE FIRST ARCHITECTURE VILLA MAGAZINE AWARD, TEHRAN 2021

Sepide Elmi | Principal Architect | Winner | VA-0311

Fatemeh Ghanbariha | Principal Architect | Winner | VA-0484

Since the Islamic Revolution, Iran has witnessed a remarkable transformation in its architectural landscape. One of the most significant changes has been the increasing participation and recognition of women architects. Over the past decade, Iranian women have shattered stereotypes and emerged as influential figures in contemporary architecture, contributing their unique perspectives and designs to shape the nation's built environment.

The role of women in architecture faced numerous challenges during the Islamic period, with limited opportunities for education and professional growth. However, since 2010, there has been a gradual shift towards inclusivity and gender equality within Iran's architectural community. Women architects have seized this opportunity to showcase their talents and challenge societal norms.

The increased access to education for women has played a pivotal role in their rise within the architectural field. Universities across Iran have witnessed a surge in female enrollment in architecture programs, providing them with the essential knowledge and skills required for successful careers. This educational empowerment has allowed women architects to break free from traditional roles and contribute significantly to contemporary architectural discourse.

Iranian women architects bring a fresh perspective to architectural design by incorporating elements that reflect

their experiences and aspirations. Their designs often emphasize functionality, sustainability, and inclusivity while embracing cultural heritage. By challenging conventional norms through innovative designs, they are reshaping urban landscapes across Iran.

Iranian women architects are not only transforming physical spaces but also promoting social change through their work. They are actively engaged in designing spaces that cater to diverse needs such as gender-specific facilities, public spaces that encourage social interaction, and sustainable housing solutions for marginalized communities. Their designs aim to create inclusive environments that empower individuals from all walks of life.

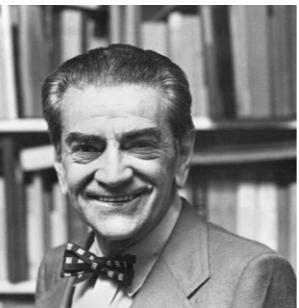
The growing influence of women architects in Iran has not gone unnoticed. Several Iranian women have received international recognition and prestigious awards for their outstanding contributions to contemporary architecture. These accolades not only celebrate their achievements but also inspire future generations of women architects. The First Villa Magazine Unbuilt Award 2021-Tehran recently concluded, showcasing the immense talent and creativity of Iranian architects. Among the 30 shortlisted projects and five winners, there were several notable women architects who are set to play a crucial role in shaping the future of Iranian contemporary architecture.

A Journey Through Architectural Criticism

SIAMAK G. SHAHNESHIN

In the realm of architectural criticism, there have been several influential figures who have left an indelible mark on the field. Bruno Zevi, Jane Jacobs, and Michael Sorkin are just a few names that come to mind when we think of critics who have explored architecture within a multidisciplinary framework. These individuals not only analyzed buildings and urban spaces but also delved into various disciplines such as anthropology, sociology, phenomenology, and environmentology to provide a comprehensive understanding of the built environment. One name that deserves recognition in this esteemed group is Siamak G. Shahneshin. Throughout his career, Shahneshin has embarked on a remarkable journey through architectural criticism, following in the footsteps of his predecessors while carving out his own unique path. His approach to criticism goes beyond mere aesthetics and delves into the intricate relationships between architecture and its social, cultural, and environmental contexts. Drawing inspiration from Zevi's emphasis on architectural phenomenology, Shahneshin explores how buildings shape our experiences and perceptions of space. He believes that architecture should not be viewed as static objects but rather as dynamic entities that interact with their surroundings and influence human behavior. By incorporating elements of anthropology into his analysis, he uncovers the ways in which architecture reflects and shapes cultural practices and identities. Similar to Jacobs' focus on urban planning and social dynamics within cities, Shahneshin examines how architecture contributes to the formation of communities and fosters social interactions. He recognizes that buildings are not isolated entities but integral parts of larger urban systems. By studying the sociological aspects of architecture, he sheds light on how design decisions can either promote inclusivity or perpetuate social inequalities. Furthermore, Shahneshin's exploration of environmentology echoes Sorkin's commitment to sustainable design practices. He recognizes the urgent need for architects to address the environmental challenges we face today and advocates for the integration of ecological principles into architectural discourse. By considering the impact of buildings on the natural environment, he strives to create a dialogue that encourages architects to prioritize sustainability and minimize their ecological footprint. What sets Shahneshin apart is his ability to synthesize these diverse disciplines into a cohesive framework for architectural criticism. By drawing from anthropology, sociology, phenomenology, and environmentology, he offers a holistic perspective that goes beyond traditional architectural analysis. His multidisciplinary approach allows him to uncover hidden layers of meaning within architecture and shed light on its profound impact on society and the environment. As we delve deeper into Siamak G. Shahneshin's journey through architectural criticism, we will explore his insightful writings, thought-provoking ideas, and innovative approaches to understanding the built environment. Through his multidisciplinary lens, he challenges us to reevaluate our perceptions of architecture and envision a future where design is not only aesthetically pleasing but also socially responsible and environmentally sustainable.

BRUNO ZEVI

Bruno Zevi: In 1989, when I arrived in Rome from Tehran, I made my way to via Nomentana 150. There, I summoned the courage, I boldly requested to meet Maestro Bruno Zevi, fully aware of the significance of this encounter. Professing my passion for architecture and the reason behind my visit, I yearned for the opportunity to connect with such a distinguished, first class figure. To my immense joy, Professor Zevi warmly accepted to receive me, setting the stage for a profound friendship that would shape the course of my architectural journey. Zevi, was the founder and chief editor of the renowned magazine *l'Architettura, Cronache e Storia*. This publication played a significant role in promoting architectural discourse, documenting historical developments, and fostering critical thinking within the field worldwide. Engaging in heartfelt conversations, I eagerly absorbed his profound wisdom, expert mentorship, and invaluable guidance. Through his illuminating writings, I gained a fresh perspective on critical analysis, cultivated a deep appreciation for architectural history, and became acutely aware of the profound societal impact of architecture. Furthermore, Zevi's resolute advocacy for modern architecture, rooted in organic principles and functionalism, left an indelible imprint on my own architectural aspirations. Reflecting upon the profound privilege of this friendship with a figure as influential as Maestro Zevi fills me with profound gratitude and a sense of purpose.

PETER EISENMAN

Peter Eisenman: In 1995, as a young student, I was granted the opportunity to compete alongside architects in a week-long resident competition in Pisa. Among the esteemed jury members and mentors was Italo Rota, who diligently reviewed the projects of 12 groups of architects, while I worked solo. Our task was to design a structure for the Regional Flower Show. Confident in my sketches, I presented a scheme that, to Italo Rota, seemed overly intricate. With a touch of pressure, he boldly questioned if I believed I was Peter Eisenman himself. His statement weighed heavily on me, but I promptly responded, proclaiming myself as a new Eisenman capable of managing such complexity. Italo Rota's immediate retort was, "Okay, we will see each other at the end of the week!" Sadly, I left the hall that afternoon, feeling disheartened. The following day, I was the first person to enter the hall and began working on my design. The intense exchange I had with Italo Rota fueled my determination to surpass familiar boundaries and explore uncharted territory, ultimately surpassing the expectations of the competition's jury. On the final day, the jury selected my project as the best, albeit expensive to construct. Italo Rota approached me with a smile and acknowledged, "You did it. Bravo!" This experience taught me the invaluable lesson of pushing myself to the extreme, no matter the circumstances.

MICHEAL GRAVES

Michael Graves: In 1995, I had the incredible opportunity to participate in the prestigious International Award under 40 organised by the American Academy of Arts and Letters in the United States, and judged by architect Arthur C. Erickson, attracted renowned architects from the USA, Europe, and the Far East. When I received the letter revealing the winners, I was amazed to see the name of architect Michael Graves among them. Michael Graves, a prominent figure in architecture, had revolutionised the field with his humanistic approach and reintroduction of color and art. Both Michael Graves and I were honored with Architecture Awards from the American Academy of Arts and Letters in 1995, chosen by the esteemed jury led by Arthur C. Erickson. While Michael had designed over 350 buildings worldwide, I, at 27 years old, had contributed with unbuilt projects. The convergence of our paths was remarkable—a young architect from Tehran and an accomplished professor from Princeton. Michael Graves, a member of the New York Five, had made significant contributions to postmodern architecture and influenced movements like New Urbanism and New Classicism. Through this experience, I learned yet another valuable lesson—a testament to the power of dedication, innovation, and thinking out-of-box.

VILLA DIALOGUE

Conversation with RIICHI MIYAKE

Villa ideology / Villa Typology
Villa Magazine Office, Tehran 2022

TEHRAN, JUL 14 2022 - Visiting Professor at Tokyo University of Science and director of ARCHI-DEPOT corporation, and the chairman of ICOFORT Japan, Riichi Miyake visited Villa Magazine on Thursday, made a discussion about villa ideology and villa typology with the editor in chief Amir Abbas Aboutalebi.

"The villa, in architectural terminology, is very Latin but if you translate it into other civilization groups, I think there is a counterpart in Iran and we have it in Japan; in ancient terminology it is "MIYA" as imperial residences and "RIKYU", detached miya in rather modern terminology."

Amir Abbas
I use this quotation from James Ackerman to start this conversation about villa ideology.
"The villa is a paradigm not only of architecture but of ideology: It is a myth of fantasy through which is generated by psychological rather than utilitarian needs and can be studied as a historical and artistic phenomenon."

Do you agree with this statement?

Riichi Miyake
The villa, in architectural terminology, is very Latin but if you translate it into other civilization groups, I think there is a counterpart in Iran and we have it in Japan; in ancient terminology it is "MIYA" as imperial residences and "RIKYU", detached miya in rather modern terminology.

Villa culture is not studied individually but we have to find it in multiple methodologies and compare it to the west we have the same phenomenon and aesthetics in Japan. The word "Paradise" is coming from Persia and this kind of cultural interaction between nations in the past could make the phrase "villa" more multicultural.

Amir Abbas
There are documents from the past, showing cultural interactions and exchanges between Japanese and Persian civilizations. Do you see any footprints of #Persiangardens (also known as #BAGHS) in Japanese art and architecture?

Riichi Miyake
Yes. There are Archaeological pieces of evidence of Iranian presence in Japan in the 6th and 7th centuries. Iranian were invited to collaborate with the Japanese imperial court. I think they had an important facility or a kind of technology to work with stone material, stone fountains, and water channels for entertainment which was related to the Iranian gardens or #Baghs. I think at that time there was a direct interaction between Iran and Japan and later on the 8th and 9th centuries they expanded their relations.

Amir Abbas
And how about Iranian literature?

Riichi Miyake
I think Iranian music came before Iranian literature in Japan. Iranian music and musical instruments are still well preserved in our country. It is also said that the "fire and water festival"

came from Persian culture. Please notice that various cultures of the continent arrived at Japan through what we call "the Silk Road".

Amir Abbas
The repertory of the benefits of villa life echoes down the millennia: relaxation, recreation, conversation, health (mentally/ physically / spiritually), and inserting a domestic life into an imaginary life. Estates such as "Kushk", "Emarat", "Garden House", "Munya", and "Kakh", have similar benefits in eastern life.

How is villa life in Japan?

Riichi Miyake
Looking back to ancient Japan we can find similar benefits. My name is Miya + Ke and "Ya" means "house" in ancient Japanese. "Mi" is a suffix for adding nobility so that "MIYA" would become a noble residence for a special person. "Miyake" is an imperial manor in countryside that could actualize that imaginary life and its benefits.

Amir Abbas
A house tends to be simple in structure and to conserve ancient forms that do not require the invention of a designer, while the villa is typically the product of an architect's imagination and asserts its modernity.

Considering the above quotation, do we need architects for housing?

Riichi Miyake
A classical question concerns the role of architects, nowadays the role of architects has completely changed. It is not limited to decoration or something like that but reading the situation, reading the need of people, working with the material, and then an architect has to coordinate the space is his/her mission to work for both types.

Amir Abbas
Can villas be regarded as experimental houses that allow architects to study a technical or functional aspect in concrete terms or to develop spatial ideas?

Riichi Miyake
Important is to ask: is it necessary to do it or not? Whether it is a villa or a house!

Amir Abbas
Many architects view these buildings (villas) not only as a residence but as testing grounds for new ideas or the crystallization of concepts and theories.

Riichi Miyake
If we refer to Japanese architecture, Japanese architects since 1920, used housing typology as experimental projects to present their ideas and inventions. Only a few Japanese architects in 1950-60 used villa type for this purpose. For us, the villa is a European phrase.

Amir Abbas
Common among ancient writings, the villa enjoys from the natural setting's restorative powers (otium) in opposition to the excesses of city life (negotium).

Do you face such a dilemma in Japan?

Riichi Miyake
To fulfill this need there are two types of buildings in Japan; A palace type similar to the villa type and also "teahouses (CHASHITSU)" which as a revolution suddenly started in the 16th century in Japan. Teahouses were spaces for experiencing the body, soul, and human interactions. Very miniaturized space among natural elements. Small but extraordinary.

Amir Abbas
According to Michael Rotondi's introduction, you have a unique point of view of the different cultures. You have also presented some ideas about Japanese architecture, focusing on post-war housing.

How do you see the contemporary architecture of Iran?

Riichi Miyake
The Iranian rich heritage has always been admired by Japanese visitors throughout history and also contemporary periods.

QANAT OASIS VILLA

A Creation by **Kalbod Design Studio**

Location: Ernan village, Yazd Province, Iran
Architect: Mohamad Rahimizadeh
Material: Rammed Earth
Studio: Kalbod Design Studio
Principal Architect: Mohamad Rahimizadeh
Architects: Hossein Roasaei, Pegah Samei, Ziba Baghban

THE HOME OF SHADOWS

“... perhaps we may be allowed at least one mansion where we can turn off the electric lights and see what it is like without them.”

— Jun’ichirō Tanizaki, *In Praise of Shadows*

“*Tabula rasa*” may be the most appropriate term to describe our confrontation with the project. With only one rule, the infinite freedom urges to create boundaries.

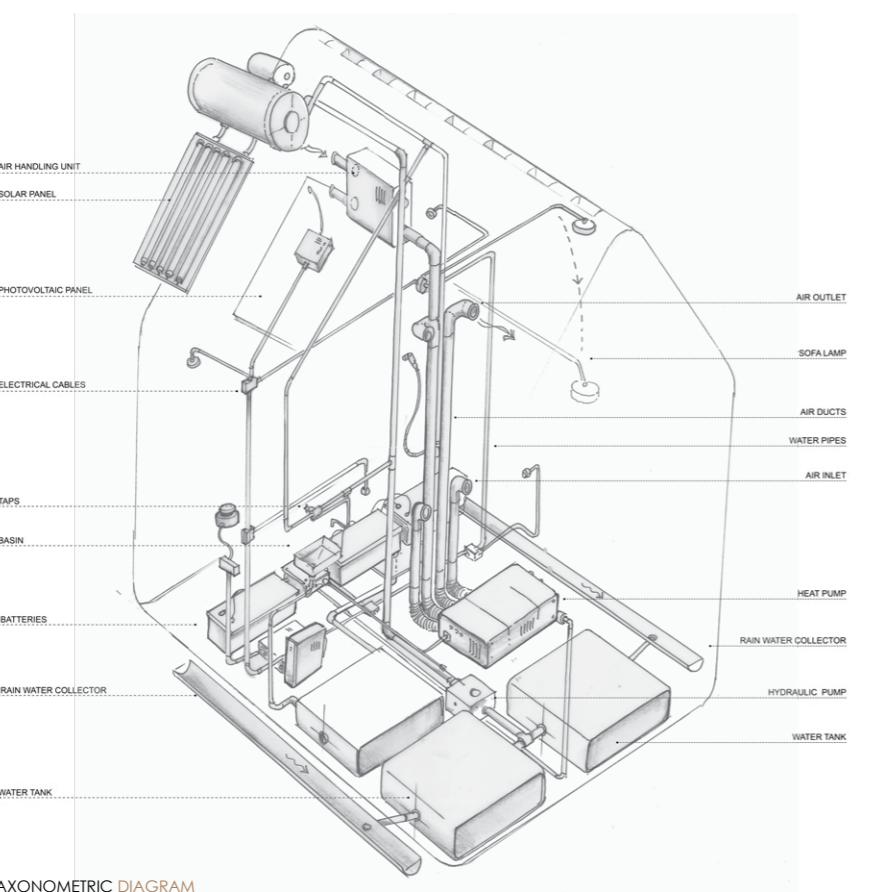

DIOGENE

A prototype for a minimal space

A Creation by RPBW

Renzo Piano
Area: 7 m²

TEXT and Diagram: RPBW

Diogenes is the ancient dream of making a minimal house. The original idea started a long time ago and arose from the concrete need to build minimal architecture to shelter. Architectures as shelters, as tools for living and surviving. The idea then became an attempt to realize that dream of each of us, that of living independently and with the minimum necessary. In its development, the project has further expanded its objectives and the minimal house has become something more, a small architecture that is easily transportable and adaptable to different uses. A “basic shelter”, a small essential shell, capable not only of protecting but of offering such versatility that it can be used in infinite variations. A simple and light structure but at the same time solid and resistant, which can survive scorching temperatures such as frost and a load of several meters of snow. The work lasted years, exploring all the different sciences that could lead to this result.

VILLA FARM (Off-grid prototype)

A Creation by AA Design Atelier

Amir Abbas Aboutalebi

Area: 35 m²

Strategic advisors:

Professor Rana Zadeh,

M.Arch., Ph.D., Associate AIA, LEED AP, EDAC, is an associate professor and the co-director and co-founder of the Health Design Innovations Lab (HDIL, affiliated with the Institute for Healthy Futures) in the Department of Design & Environmental Analysis at Cornell University and a Visiting Associate Professor at the Faculty of Medicine, University of British Columbia.

Dr. Behzad Sadat,

M.S Sharif University of Technology, M.S Tokyo Institute of Technology, Ph.D., University of Michigan, Post Doctoral Stanford University, and former Researcher at Georgia Institute of Technology and former Energy Technologist at the Google research.

In the bustling cities of Iran, a conflict arises between the desire for a peaceful retreat and the environmental concerns associated with villa life. Addressing this dilemma, AA Design Practice/Design Atelier has introduced "Villa Farm," an off-grid prototype that aims to create self-sufficient villas while minimizing ecological damage. This project seeks to harmonize the need for escape from city life stresses with sustainable practices and a deep connection to nature.

In response to the growing conflict between the desire for a peaceful retreat from urban life and the environmental hazards posed by villa construction in Iran, AA Design Practice and Design Atelier have unveiled its off-grid prototype, Villa Farm, located in the heart of natural elements in Damavand-Iran. This project aims to address the urgent need for Iranians to escape from the frantic urban lifestyle while minimizing ecological damage and maximizing dialogue with nature. By incorporating self-sufficiency, optimized water supply systems, renewable energy resources, and vernacular construction techniques, Villa Farm offers a sustainable solution to the modern Iranian lifestyle. Villa Farm's primary objective is to create self-sufficient villas that minimize volume or mass constraints. By carefully considering the design and layout of each villa, AA Design Practice/Design Atelier have managed to optimize space utilization without compromising on comfort or functionality. The villas are designed so as to maximize natural light and ventilation while minimizing energy consumption. One of the key challenges in creating sustainable villas is ensuring an efficient water supply system. Villa Farm tackles this issue by incorporating innovative water management techniques inspired by Ab-Anbar storage system. These measures not only reduce dependence on external water sources but also minimize wastage and promote responsible water usage. To further enhance sustainability, Villa Farm integrates renewable energy resources into its design. Solar panels will be strategically placed on rooftops to harness solar energy efficiently. This clean energy source powers various aspects of villa life, including lighting, heating, cooling systems, and electrical appliances. By reducing reliance on fossil fuels for energy demands, Villa Farm significantly reduces its Carbon footprint. In addition to its focus on self-sufficiency and renewable energy sources, Villa Farm embraces vernacular construction techniques that minimize ecological damage. The use of locally-sourced materials and traditional building methods not only reduce the environmental impact but also promotes cultural heritage and craftsmanship. These techniques ensure that the villas blend harmoniously with their natural surroundings, fostering a deeper connection with nature. Villa Farm goes beyond mere sustainability by prioritizing a meaningful dialogue with nature. Each villa is designed to offer panoramic views of the surrounding landscape, allowing residents to immerse themselves in the picturesque environment. Outdoor spaces are carefully planned to encourage outdoor activities and promote a sense of tranquility. The integration of green spaces, gardens, and natural elements further enhances the connection between residents and nature. Villa Farm represents a groundbreaking approach to addressing the conflict between Iranians' desire for a retreat from city life stresses and the environmental hazards posed by traditional villas. By incorporating self-sufficiency, optimized water supply systems, renewable energy resources, and vernacular construction techniques, AA Design Practice/Design Atelier has created an off-grid prototype that minimizes ecological damage while maximizing dialogue with nature. Villa Farm serves as an inspiring example of how architecture can strike a balance between modern lifestyle aspirations and environmental responsibility.

Editorial

Human Need to Retreat from City Life Hazard to Environment

A sustainable off grid prototype, a vernacular-inspired living space located in the heart of natural elements in Damavand-Iran that introduces a Farm-villa prototype with a passive energy use and environmental-friendly design approach. The practice is based on a theoretical research program I have done at the Sheikh Bahaei Research Institute supported by Mazandaran University and United Nations (UN) National Commission-Iran. The research program investigates current conflicts of democratized villas in Iran which is between "hazard to the environment" and "human needs to retreat and escape from the city-life."

Improve people's psychological wellbeing

United Nations
Educational, Scientific and
Cultural Organization

Editorial

Amir Abbas Aboutalebi

Villas as Multidisciplinary Environmental Discourse: Escape from City Life

In an era characterized by rapid urbanization and the growing need for sustainable living, the concept of villas has garnered significant attention. The villa-typology and villa-ideology present a unique opportunity to explore the multidisciplinary aspects of environmental discourse on villa-life and villa-culture. This discourse sheds light on the modern conflict between the human desire/need to escape city life on the one hand, and the environmental hazards posed by villas in the Islamic revolution period in Iran on the other hand.

In this issue, we delve into a theoretical research program titled "Villa Farm." This program is based on interdisciplinary discourses and interviews with professionals and academicians from various fields such as architects, landscape architects, urban planners, sociologists, psychologists, anthropologists, philosophers, and media/communication experts. Within this research program, you will find three prototypes created by "AA Practice and Design Atelier," "Kalbod Design," and "Renzo Piano Architecture Workshop." These prototypes offer innovative approaches that aim to create self-sufficient villas. By integrating organic methods and renewable energy sources, these villas minimize their ecological footprint while maximizing their potential for environmental interactions and dialogue with nature.

www.villamagazine.ir
villamagazine

CONTENTS

78	Editorial	Villas as Multidisciplinary Environmental Discourse By Amir Abbas Aboutalebi
76	Villas	Villa Farm Prototype AA Design Atelier
72	Villas	Qanat Oasis Villa Kalbod Studio
68	Villa Dialogue	Interview with Riichi Miyake
66	Editorial	A Journey Through Architectural Criticism By Siamak G. Shahneshin
60	Editorial	Breaking Barriers By Editorial Board
56	Villa News	Novavetro Italy Visit
54	Villa News	Vico Magistretti in Tehran
52	Villa News	MA Exhibition 2023

VILLA MAGAZINE, Volume 14, Annual Edition - 2023
VILLA FARM Special Issue

Copyright Notice

Terms & Conditions

Submit your Project

Privacy Notice

Founder/CEO/Editor in chief: Amir Abbas Aboutalebi

Co-Founder: Saman Mesgarian

Strategic Advisors: Babak Darioush, Haniyeh Niyazi, Seyed Hosein Sadat, Rana Zadeh

Advisory Board: Babak Mottalebnejad, Siamak G. Shahneshin, Fatemeh Tajik

Editorial Board: Kiana Amirmazaheri, Farnoosh Bandi, Maryam Heydarimehr, Saeedeh Mahdavian

■ **Graphic Design:** Villa Magazine

■ **Art Advisor:** Arash Vakilzadeh

Website Design: Dokmeh Studio ■ **Website Development and Support:** Majid saadat Amjad

Selected Projects in this issue by: Renzo Piano Building Workshop, AA Design, Kalbod Studio

Address: No.4,12/1 st. Shahryar st. Salmas SQ. Yousef Abad, Tehran, IRAN

■ **P.O.box:** 1431766961, Villa Magazine building ■ **Tel:** +9821- 88024706

■ **E-mail:** info@villamagazine.ir

ISSN: 2538-3647 ■ All Rights Reserved. Printed in Iran

■ **Offset Printing:** Navid Noandish ■ **Digital Printing:** Sam Designers House

■ **Venue:** Tarang Decor ■ **Photography:** Kahroba

Website: www.villamagazine.ir ■ **Social Media:** @Villamagazine

© All rights reserved. Villa Magazine 2015-2023

Registration No. 74246 / e-resanah.ir / ISSN 2538-3647

© All materials in the Villa-Farm issue No.14

All images are © each office/photographer mentioned

كم تر ويلا

بيش تر طبیعت

© Villa Magazine

